

В НОМЕРЕ:

2

Новогоднее
расследование

7

Мектепте шырша
тойы өтті

9

Жаңа жылдық әңгіме

ГАЗЕТА
ПАВЛОДАРСКОЙ
ОБЛАСТНОЙ
ДЕТСКО-ЮНОШЕСКОЙ
ОРГАНИЗАЦИИ

№№23-24

(380-381)
от 30 декабря
2022 года

сeнiң әлeмiн

Жаңа 2023 жыл құтты болсын!

Павлодар облысында желтоқсан айының көптен күткен оқиғасы өтті.

Бұл туралы 16-беттен оқыңыздар!

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Пресновская СОШ с 5 по 11 декабря 2022 года приняла участие в акции «Час кода в Казахстане». Данная акция направлена на формирование и поддержку интереса к изучению информатики и программирования, а также повышению престижности ИТ-специальностей.

В акции приняли участие учащиеся 4 - 11 классов. Провела мероприятие учитель информатики Лучкина Анна Владимировна.

Мы знаем, что профессии в области информационных технологий стали сегодня одними из самых востребованных, высокооплачиваемых и престижных во всем мире.

Час кода в Казахстане

В рамках уроков информатики и в соответствии с методическими рекомендациями были проведены тематические уроки. Ребята работали на интерактивных тренажерах. Работа на тренажере строилась по принципу решения забавных головоломок и помогала подкрепить интерес учащихся, возникший во время проведения первого блока занятия, а также дала возможность сразу, на практике, проверить свои способности к программированию.

Ребята активно тренировали искусственный интеллект робота в тренажере и быстро ориентировались в предложенных головоломках, действовал принцип

«Спроси двух одноклассников, а потом учителя», и все с энтузиазмом помогали друг другу. В завершении все участники получили сертификаты и уверенность

в своих способностях в области программирования.

Лучкина Анна Владимировна,
учитель информатики
Пресновская СОШ

Мини –центр «Балапан» – островок счастья

Мини – центр «Балапан» – уютный теплый дом для любознательных мальчиков и девочек. Вот уже много лет мамы и папы ведут своих малышей в гостеприимный мини – центр. Дети идут с радо-

стью: здесь им весело, хорошо и интересно. Улыбающихся малышей встречают добрые сердца и заботливые руки, влюбленные в свою профессию педагоги.

Дошкольное детство - уникальный период в жизни ребёнка, когда формируются самые значимые для его будущей жизни основы. Наши воспитанники – разные, и настроение у них бывает разное: кто-то капризничает, кто-то балуется, кому-то слишком весело, а кто-то скучает. И к каждому маленькому человеку нужен свой подход, свой заветный «ключик».

Наш главный метод в обучении, развитии и воспитании детей – это игра. Ведь дети живут в игре. Наша задача, подметив в ребёнке

способности, не только поддерживать слабые ростки будущих начинаний, но и убедить родителей в необходимости развивать их в ребёнке.

Игра - путь детей к познанию мира, в котором они живут и который призваны изменить. В игре формируются все стороны личности ребенка, происходят значительные изменения в его психике, подготавливающие переход к новой, более высокой стадии развития. Особое место занимают игры, которые создаются самими детьми, - их называют творческими или сюжетно-ролевыми. В этих играх дошкольники воспроизводят в ролях все то, что они видят вокруг себя в жизни и деятель-

ности взрослых. Творческая игра наиболее полно формирует личность ребенка, поэтому является важным средством воспитания. Игра - отражение жизни. Здесь все «как будто», «понарошку», но в этой условной обстановке, которая создается воображением ребенка, много настоящего; действия играющих всегда реальные, их чувства, переживания подлинны, искренни.

В мини - центре дети находят себе друзей, спорят и мечтают, незаметно подрастают.

Тюмейко Галина Витальевна,
воспитатель
мини – центра «Балапан»
Пресновская СОШ

Новогоднее расследование

Новый год – это веселый праздник, на котором мы открываем наши подарки, дарим подарки родным и знакомым. На празднике можно хорошенько повеселиться, отдохнуть.

Когда наступал Новый год, я всегда думал, что Деда Мороза не существует. Потому что я не верил в чудеса, ведь чудеса бывают только в сказках. Дело в том, что я никогда его не видел в настоящем виде. Я даже не спал всю ночь,

чтобы увидеть его, но всегда засыпал. Мой братик верит в Деда Мороза, а я по-прежнему нет. Поэтому я решил вместе с братиком провести небольшое расследование. В первую очередь мы проверили все шкафы, полки, и другие места, где могли бы находиться наши будущие подарки. Затем начали проверять пакеты с покупками наших родителей. Но, к сожалению, результата не было. Праздновали Новый год мы у бабушки в другом городе. Эта была возможность проверить существует ли Дед Мороз. И вот мы возвращаемся домой и видим! Под ёлкой лежат подарки, а также личное письмо от Деда Мороза. Но папа с мамой были все время с нами, и они не могли положить подарки.

Дорогие ребята, верьте в чудеса, и у вас все будет замечательно!

Рақым Ерназар, 3 «В» класс
СОШ № 39, г.Павлодар

Игра «Мудрая сова»

22 ноября 2022 года прошла интеллектуальная игра «Мудрая сова» между 2 «Л» и 2 «Ж» классами.

Интеллектуальные игры для школьников – это особые логические или стратегические игровые техники, успех в которых напрямую зависит от способностей и навыков игроков. Здесь тоже есть свои правила и сюжетная линия. Благодаря такого рода играм, ребята могут развивать свои умения, осваивать новые области знаний. Кроме того, в рамках вза-

имодействия школьники больше знакомятся друг с другом, узнают одноклассников лучше с разных сторон.

Ребята выполняли различные задания, решали примеры, разгадывали ребусы, которые развивали логическое мышление, интерес к математике, воспитывали чувство ответственности, коллективизма и взаимопомощи.

Кузьменко И.В.,
Ларгизова А.В.
СОШ № 39 г.Павлодар

СПИД - стоит ли об этом говорить?

30 ноября в Мичуринской школе в 8-11 классах прошли классные часы, приуроченный ко Всемирному дню борьбы со СПИДом. Девизом мероприятий были слова: «Не стань обреченным. Жизнь, так прекрасна, не губи её. Это - твоя жизнь, борись за неё!»

Ежегодно 1 декабря в соответствии с решением Всемирной организации здравоохранения (ВОЗ) и решением Генеральной Ассамблеи ООН, принятыми в 1988 году, отмечается Всемирный день борьбы с синдромом приобретенного иммунодефицита (СПИД). Целью наших классных часов являлась пропаганда здо-

рового образа жизни, предупреждение заболевания СПИДом.

Классные часы прошли в форме общения с использованием

интерактивных методик, составления кластера, беседы, просмотра видеороликов. Ребятам было рассказано о том, для чего была

установлена эта дата, почему международным символом борьбы со СПИДом является «красная ленточка». На классных часах учащимся была показана презентация «Правда о СПИДЕ» с элементами дискуссии.

В заключении мероприятия ребята озвучили следующие выводы: «Быть милосердными к ВИЧ-инфицированным людям, к больным СПИДом. Не бояться протянуть им руку помощи», и не маловажно знать и говорить об этом.

А. Ниязова,
учитель Мичуринской СОШ

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

В рамках республиканского проекта «Читающая школа» в Мичуринской СОШ, помимо традиционных мероприятий, таких как конкурс на выразительное чтение стихотворений, «жужжащего» чтения в начальных классах, «пятиминуток» в среднем и старшем звене, были проведены мероприятия нового формата – челлендж «Начни читать», где первыми открывателями стали ученики 5 «Б» класса (учитель Кожимова Ж.И.).

Самыми интересными и запоминающимися мероприятиями стал конкурс презентаций по изученному в 9 классах произведению Николая Васильевича Гоголя «Шинель» (учитель Белова Е.О.). Ребята учились подбирать материал из проверенных академических источников, работать с научно-популярной литературой, создавать презентацию при помощи различных современных интернет-приложений, но самое главное – это правильно уметь презентовать свой мини-проект, выступить так, чтобы слушателям было интересно. Хочется

выделить работы учениц Шишко Арины, Васильцовой Анастасии и Штенгауэр Снежаны за прекрасные выполненные презентации! Также заслуживает внимания работа Сухоносенко Киры за развеивание мифов о жизни и творчестве Н.В. Гоголя.

Больше всего подростков заинтересовала «Шекспировская

почта», по мотивам великой истории любви Ромео и Джульетты (учитель Белова Е.О.). Молодые люди писали любовные письма Джульетте, а юные девушки Ро-

мео. Фантазия детей заиграла яркими красками! Начиная от оформления писем – свитки с бантиками, конверты со стразами, голубями, специально «состаренные» письма с запахом кофе, красиво запечатанными письмами... И заканчивая прекрасным содержанием! Ребята выражали свои чувства в текстовой форме и даже в стихотворной! Кто-то написал о своей безграничной любви, кто-то написал письма в духе средневекового города Вероны, а кто-то изобразил тихую семейную обстановку: «Давно мы с тобой не сплетничали, дорогая Джульетта». Нельзя не отметить, насколько творчески и уникально подошли к заданию некоторые ребята – Васякова Дарья, Лысков Богдан, Пистюльга Анастасия, Кучумова Ульяна, Авдиевская Анастасия, Конради Элина.

За проявленную активность ребятам было предложено вступить в «элитарный» книжный клуб – «THE INKGLINS» (руководитель Белова Е.О.). Членами клуба выбирается одно литературное про-

изведение, входящее в список дополнительной или внеклассной литературы. Позже клуб собирается за чашечкой чая и обсуждает самые интересные, захватывающие моменты, которые вызывают вопросы. Уже прочтена книга Уильяма Голдинга «Повелитель мух», которая вызвала у ребят философские раздумья на тему свободы выбора и гуманности. Сейчас клуб изучает «Анну Каренину» Льва Николаевича Толстого. И снова творчество наших детей не знает пределов! Шевченко Анастасия вдохновилась сценой первого танца Вронского и Карениной и нарисовала прекрасный рисунок!

Таким образом, выбирая разнообразные и современные методы изучения литературы, ученикам становится не только интересно читать, а чтение становится неотъемлемой частью их жизни!

Белова Елена Олеговна,
учитель русского языка и литературы
Мичуринской СОШ, магистр педагогических наук

Полезная встреча

В рамках декады «Бала құқығы – адам құқығы» в преддверии Всемирного Дня ребенка в Детской деревне семейного типа города Павлодара прошла акция на тему «Уроки права – уроки жизни». Модератором мероприятия стала Кузнецова Виктория Евгеньевна – юрист, профессиональный медиатор Межрегионального центра медиации «Мир», член палаты юридических консультантов Павлодарской области. С целью построения конструктивного диалога несовершеннолетних с государственными органами, направленного на обеспечение прав

и интересов несовершеннолетних детей, нами были приглашены исполняющий обязанности председателя Специализированного межрайонного суда по делам несовершеннолетних Павлодарской области Щеглов С.Б., старшие прокуроры прокуратуры города Павлодара Бакенова К.В., Бейсембаева А.Б., которые с удовольствием приняли наше приглашение. Все стороны диалога понимали, что подобные встречи помогут избежать несовершеннолетним встреч с судьей, с прокурором в зале заседания суда. Приняли активное участие в

диалоге наши воспитанники, администрация Детской деревни. Показательно, что дети были не

только слушателями, а настоящими участниками встречи, имели реальную возможность напрямую задать интересующие их вопросы и получить развернутые ответы на них.

Такое общение поможет детям пересмотреть свои жизненные планы, ведь совсем в недалеком будущем они станут уже выпускниками, которые будут жить в правовом государстве.

Кузнецова Виктория Евгеньевна, юрист,
КГУ «Детская деревня семейного типа города Павлодара»

Проект «100 аулов»

В рамках проекта «100 аулов» Детскую деревню семейного типа города Павлодара посетили гости: спортсмены Сергей Валерьевич Цырульников, Лаптев Сергей Викторович и общественники нашего города Илья Мухомов, Болат Сулейменов, Гульжайна Даримова. Согласно Послания Президента страны Касым-Жомарта Токаева в 2020 году о развитии детского и массового спорта в стране, здоровая нация, четырехкрат-

мастер - класс, в котором продемонстрировал свои умения и поделился секретами спортивных достижений. Сергей Цырульников гнул гвозди, надувал грелку, ломал подкову, дети удивлялись, как это возможно сделать. Чемпионом были сказаны важные слова о значимости здорового образа жизни, необходимости развития и поддержки национальных видов спорта, вовлечения молодого поколения в активную спортивную

ным рекордсменом мира по силовым номерам, амбассадором Министерства культуры и спорта Республики Казахстан Сергеем Цырульниковым был инициирован и запущен социальный проект «100 аулов». Цель проекта: обеспечение 100 казахстанских аулов спортивным инвентарем, привитие любви к спорту. Известный силач провел для детей

деятельность. В конце мероприятия гости вручили детям подарки в виде спортивного инвентаря.

Тулумгужинова Гульжанар Сапарбековна,
педагог дополнительного образования,
КГУ «Детская деревня семейного типа города Павлодара»

Удивительная биология

В Пресновской СОШ прошла неделя Биологии и Химии. Все прошло по плану. В честь открытия недели учитель биологии Мария Александровна провела акцию «Чай с бергамотом», раздав его детям с наилучшими пожеланиями на день. На следующий день была проведена викторина для учащихся с 5 по 7 классы, где две команды с удовольствием боролись за первое место. По результатам викторины дети были награждены сладкими призами. В течение недели на досуге ребята разгадывали интересные кроссворды, проводя тем самым время с пользой. Так же была проведена интерактивная викто-

рина «Своя игра» для учащихся с 8 по 11 классы. Это была битва не из легких. Победившая команда получила сладкий приз, другая – утешительный. Но самое главное, что ученики получили отличный заряд эмоций и позитива. В конце недели прошел интегрированный урок Биологии и Информатики. Учитель биологии подготовила интересные задания. Во второй половине урока учитель информатики Анна Владимировна подготовила интерактивную игру с заданиями к теме, где так же ребята из двух команд, отвечали на вопросы. Все прошло на позитиве!

Лисс Мария Александровна,
учитель биологии и химии

Осень

Уходит осень золотая,
И грустно стало на душе.
Последние ветра, играя,
На смену зимушка идет уже.

Но, нет печалиться не будем
зря,
Ведь осени черед еще насту-

пит,
И круговорот природы нас закружит,
Все встанет на круги своя.
Миндров Алексей, 11 лет
КГУ «Детская деревня семейного типа города Павлодара»

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Адам қанша жыл өмір сүрсе де, қандай іспен айналысса да, өмірдегі ең ұмтылмас сәттер болып мектепте өткізген уақыт қалатын шығар. Мектеп-білім айдынындағы үлкен кеме. Осы кемеде он бір жыл уақытты әр бала өткізеді. Мектеп

табалдырығын тарыдай болып аттап, он бір жыл бойы білім алып, таудай болып шығады. Алғашқыда мектепке келіп әрбір әріпті, әрбір санды жазып үйрену қалай қиынға соққан еді? Уақыт өте бәрі өзгерді. Жазуды да, оқуды білмейтін кішкентай балалар бүгін міне, мектеп бітіру туралы аттестатты қолдарына алып, үлкен өмірге жолдама алады. «Қашан ғана осы мектепті бітіремін» деп ойлайтын кездер көп болады. Мен қазіргі таңда Павлодар ауданының Кеңес негізгі жалпы білім беру мектебінің 6 сыныбында оқимын. Мектеп қабырғасында өткізген әрбір күн,

әрбір қырық бес минут балалық шағымның балғын уақыты деп санайын. Мектеп «үлкен отбасы, ұстазымыз біздің ақылшымыз, анамыз, сыныптастарымыз жақын досымыз. Мектепте біз шынайы дос табамыз, білім алып, өмірді үйренеміз. Мектеп бізге тірек

беріп, жылулық пен бақыт сыйлайды. Ал ұстаздар болса бізге үйретуден еш жалықпас. Мектепте өткен уақыт адам өміріндегі шаттыққа толы кездер. Кейін есейіп кеткен кезде осы кездер есімізде ең жарқын естеліктер болып қалады. Кейде бірінші сыныпта оқитын балаларға қарап, өзімде қайтадан сол шақтарға оралғым келеді. Басымнан қайтадан бастауыш сыныптағы қызықтарды өткізгім келеді. Өз мектебімді шын мәнінде жақсы көремін. Осында өткізген әр қырық бес минуттымды бағалаймын. Мен есейген сайын мектеп өмірінің қадірін түсінудемін.

Біздің мектеп шағын

жиынтықты мектеп. Мектебімізде аз бала оқығанымен әр баланың өзіндік бір ерекшеліктері бар. Мектебімізде бала дамуына көптеген қызықты үйірмелер және іс-шаралар өткізіледі. Ұстаздар қауымы бізге білім мен қатар таусылмас тәлім-тәрбие де беруде. Мен бізге сабақ беретін барлық ұстаздарды жақсы көремін. Ұстаздар еңбегі өлшеусіз деп санаймын. Олар бізге тек сабақ үйретіп қоймай біздің мектеп өміріндегі әр сәтімізді қызықты етуге тырысады. Мен сонымен қатар өз алтын ұя мектебімді мақтаныш етемін.

Мектеп, білім, ұстазым деген үш ұғым бір-бірімен тығыз байланысты. Бұл сөздердің құдіретін ұға білу де парыз. Дана халқымыз “дарын жанып тұрған жалын”- дейді, әр оқушының өз таланты болады. Шәкірттері білімді, дарынды, қаламыздың қақ төрінен орын тепкен алтын ұя мектебім жайлы мақтанышпен айтқым келеді. Білім ордамыз аз уақыт ішінде облыстық, республикалық деңгейдегі өткен білім саласы жағынан болсын, әр түрлі мәдени шараларда болсын жоғары дәрежелі деңгейде, аудандық негізгі мектептерінің арасында жоғарғы көрсеткіштерге ие болғаны үшін марапатталды. Менің мектебім-менің мақтанышым! Неге десеніз, заманауи талаптарға сай, терезесі тең білім ордасы. Мектеп ұстаздарының арқасында түлектерінің білімділігі мен шығармашылығының нәтижесінде мектебіміз алдыңғы қатарда келеді. Мектебімнің осы күндері мәртебесі биіктеп,

түлектері көптеген беделді оқу орындарына түсіп, өнерлі жастары өркендеп өсуде. Әр оқу жылы, әр оқушыға өз жаңалығын әкеледі. Мектебімнің дәлізінен өтсеңіз көздің жауын алатын, кеуденді нұрға бөлейтін ақпарттар, оқу, білім туралы, оқушылар түрлі мағлұматтар көруге болады. Өзім білім алып жатқан білім ордасы туралы қанша мақтап айтсам да артық болмас. Өз алтын ұя мектебімді мақтаныш етіп айтудан еш жалықпаймын. Сөзімді өзімнің мектебіме деген арнауымен аяқтағым келіп тұр.

Мектебім - алтын ұям, құт босағам,
Білімге бастау алдым осы арадан
Жалықпай табасың деп сен үйреттің
Шешуін қиындықтың тосар алдан.

Мектебім - жұмбақ бағым,
құтты мекен,
Ұшырсаң көкке самғап менде кетем.
Анамның құшағындай елжіретер,
Шуақты сендей сұлу жер бар ма екен?

Жаз болса оралуды әркез тосам
Мектебім мақтанышпен жырға қосам
Ұстаздар еңбегіне бас иемін
Сіздердің еңбегіңіз алға озсам.

**Кеңес НЖББМ,
7 сынып
Аспандияр Ұлан
«Жас қаламгер»
үйірмесінің мүшесі**

Ойлау және сөйлеу

Оратор болып қалыптаса ма, туа ма?

Дәл осы сұрақ көпшілік арасында жиі талқыға түседі. Бірі ораторлық тума қасиет десе, енді бірі оны жүре қалыптасатын қабілет дейді. Негізгі шешендік өнер қазақ халқының қанында бар. Ең алдымен «шешен» сөзінің мағынасына үңіліп көрейікші. Бұрын бұл өнер еді, ал қазір мамандыққа айналған сала болып тұр. Оны оқытып, үйретіп, шешендік өнерге баулитын мектептер мен орталықтар да көбейді.

Шешен деп – сөз қисының тауып айтатын, от ауыз, орақ тілді, сөзуар, тапқыр, тілі жүйрік адамды атаймыз. Бұл арнайы оқып, тез меңгеріп кететін, диплом табысталатын мамандық емес. алайда әнші болу үшін де оны меңгеріп, даусын ашып,

үлкен дайындықтан өтіп, жап-жақсы ән әлеміне қадам басып жатқандарды байқаймыз. Алладан берілген дарын болмаса оны қалыптастыру қиын дейді. Дегенмен еңбек етіп, елдің елеулісіне, халықтың қалаулысына айналып жатқан өнер иелері мен атақты тұлғалар да жетерлік. Сондықтан бірден тума қабілет болмаса, ол адам бойына дарымайды деп кесіп айту дұрыс емес. мейлінше адамның ынтасына мән беру қажет. Себебі 1% талант 99% еңбектің арқасында жарыққа шығады.

Тума талант болса да, оны дамытып, ары қарай осы бағытта білімін шыңдап, қолға алмаса, ол да ұзаққа созылмайды. Алла берген әр қабілетті айшықтап, оны дамыта берген адам өзіндегі

ерекшелікті үлкен кәсіпке, табыс көзіне айналдыра алады. Себебі Жаратушы әрқайсымызды әртүрлі талант, қабілет, қасиетпен жаратты. Қарапайым өмірдегі кез клеген заттың өзіндік атқаратын қызметі бар, ал адамның тіптен өзіндік функциялары көп. Өмірдегі басты миссияңызды, мамандық жолыңызды тандап, оны шын-дай берсеңіз, сізден өте шебер, өз ісінің нағыз маманы болып шығу мүмкіндігі көп болады. Сол үшін «менің юойымда бұл қабілет жоқ, ол енді ешқашан болмайтын да шығар» деп үміт үзбеңіз. Қаласаңыз, бәрін үйренуге болады. Бастысы – ниет мықты болса, ары қарай жұмыс істеуге құлшынысыңыз да артса, алынбайтын қамал жоқ.

Талпынған істің бәрі нәтижелі

аяқталарына сеніңіз. Ораторлық қабілетті шыңдауға көп кеңес айтылды және оны қолданған адам шын мәнінде сөйлеу мәнерін, ой бөлісу әдебін, пікір алмасудағы ескеру керек ережелерін, бәрін де ұтымды қолдану арқылы шешендік өнердің белгілі бір бөлігін игеретініне сенеміз.

**баспаға әзірлеген
Бегімхан Ибрагим
(КЕРІМХАНҰЛЫ)
Ақсу қаласының
Абай атындағы
№2 ЖОББ мектептің
қазақ тілі мен
әдебиеті мұғалімі
Павлодар облысы
Қазақстан Журналистер
Одағының мүшесі**

Менің Отаным - Қазақстан!

Менің Отаным - Қазақстан. Мен өз отаныммен мақтанамын. Отан дегеніміз не?-деген сұраққа жауап бергім келіп тұр. Отан дегеніміз-ол ел бірлігімен Отан, жеріміз, еліміз үшін құрбан болуға дайын болған атам қазақ! Ата – бабаларымыз көп жылдар бойы тәуелсіз ел,жер болуды армандады. Бір күні бұл арман орындалды.Атам қазақ 1991 жылы 16 желтоқсан күні Қазақстан елі тәуелсіздік алды. Отан ол мен үшін жай ғана жер емес,ол менің балалық шағым,ата-анамның тәрбиесі, үлкендердің батасы, ауылдағы жақын адамдарым көз алдымда елестейді.Мен-Қазақстанның кішкентай азаматшасы болсам

да, өз еліме деген сүйіспеншілікті, тіліме деген құрметімді, өз дінімді әрі күнге дейін ұмытпаймын.

Қаламызда әсемденіп дамып келе жатыр. Қазірде Қазақстанда болашаққа деген сенім бар! Біз жастар жарқын болашағымызға сенеміз және армандай аламыз, алдымызға мақсат қойып.Өз отанымыздың борышын сеніммен өтеп келе жатырмыз. Әр ұлттан құралған біздің бөріміздің басымызды біріктірген ол Отан. Ынтымақ пен бірлікке деген талпыныс әр ұлттың қанында табылады. Біз тату-тәтті өмір сүруімізге себепкер болаған Н.Ә.Назарбаевқа мың алғыс. Міне, менің Қазақстаным осындай! Оны қалай сүймеске! Біз мемлекеттіміздің

өткенімен мақтанып, оның бүгінгі мен келешегі үшін аянбай тер төгіп,өмірімізді арнаймыз!

**Павлодар ауданы
«Ефремовка орта жалпы
білім беру мектебі»
8 «а» сынып оқушысы
Сапарбекова Асел**

Туған жер

Әр адамға туаған жері тамаша, Алтыннан да артық екен қараса.
Ешбір адам туған жерін сатпайды,
Өрқашанда жүрегінде сақтайды.
Жер бетігіне мақтанышпен айтатын
Туған жерім кез тоймайды қараса
Таңғажайып табиғаты әлемде
Ұлан байтақ дархан қазақ даласы.

**Дарыбай Аңсар
Павлодар ауданының
Кеңес НЖББМ
2 сынып оқушысы
«Жас қаламгер»
үйірмесінің мүшесі**

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Павлодар дарыны орталығының тыныс-тіршілігі

Қосымша білім беру — өскелең ұрпақты тәрбиелеу жүйесіндегі негізгі кезеңнің бірі. Оның жас ұрпақты тәрбиелеудегі рөлі өте зор. Еліміздің дарынды жастары қосымша орталықтар арқылы өмірге жолдама алады. Қосымша білім беруді еш уақытта отбасынан, қоғамнан бөліп алуға болмас. Сондықтан оның іс-әрекеті отбасымен, жұртшылықпен тығыз байланысты. Осы тұрғыдан қосымша білім беру - балалармен тәрбие жұмысын ұйымдастырып, жеке адамның дамуында және қалыптасуында әр түрлі факторлардың ықпалын үйлестіріп, біріктіретін орталық біздің «Павлодар дарыны» орталығы көптеген жұмыстар атқаруда.

Бұл орталықтың мақсаты қосымша білім беру арқылы білім алушылардың сабақтан тыс уақыттарда шығармашылық жұмыстарын ұйымдастыру. Орталықтың лауазымдық міндеттері, ол: оқушылардың әртүрлі шығармашылық қызметін ұйымдастыру және қамтамасыз ету, балалардың шығармашылық қабілеттерін анықтау, тұлғаның адамгершілік рухани дамуына, білім алушылардың тұрақты кәсіби қызығушылығын қалыптастыруға ықпал ету, дарынды және талантты білім алушыларды анықтау, оның ішінде

мүмкіншіліктері шектеулі балаларды дамытуды қолдау, балалардың жаппай қосымша білім беру іс-шараларына қатысуын (конкурстар, фестивальдер, концерттер және т.б.) ұйымдастыру, оқушылардың жазғы уақыттағы демалыс уақытын тиімді ұйымдастыру.

Орталығымызда баланың қабілеттерін арттыратын әр түрлі бағыттар бойынша іс-шаралар өткізілуде. Атап өтетін болсам, ол: «Жас ақын» және «Жас айтыскер» мектебі, «Заң» азаматтық құқықтық мектебі, «Көшбасшылық және абырой» балалар жасөспірімдер қауымдастығы, Республикалық «Оқуға құштар мектеп» шеңберінде жобалар, конкурстар т.б. іс-шаралар өткізілуде.

Тоқтала кететін болсам, «Жас ақын» және «Жас айтыскер» мектебі оқушылардың сыныптан тыс уақытта шығармашылық ізденістерін, өзіндік қабілеттерін және қоғамдық қарым-қатынасын қалыптастырып, өзіндік талдау, жинақтау, жұмыста шапшаңдық таныту, өз ойын әдеби тілмен өрнектей білуге машықтандыру мақсатында жұмыс атқаруда. Мектеп құрамына қала мектептерінің 5-11 сынып оқушылары кіреді.

«Жас ақын» мектебінің жетекші мұғалімі Өшім Е.Қ. -ақын, журналист, Қазақстан жазушылар одағының мүшесі, Қазақстан Жазушылар одағы Павлодар облыстық филиалының жастармен жұмыс бағытының жетекшісі, жыр

жинақтарының авторы, «Найзатас» әдеби журналының жауапты хатшысы.

«Жас айтыскер» мектебінің жетекшісі Саяхат О. - ЖШС «Ертіс медиа» ЖШС Pavlodarnews.kz ақпараттық агенттігі, тілшісі, ақын, журналист. Облыстық жастар арасындағы мүшәйрасының бірнеше мәрте орын иегері. Өлеңдері облыстық және республикалық басылымдарда жарияланып, бірнеше кітаптарға енген.

Биылғы жылы жаңадан «Жүргізуші» мектебі ашылды, мектептің мақсаты іс-шаралардың кәсіби жетекшілерін дайындау. Қала мектептерінің 8-11 сынып оқушылары арасында өткізілуде. мектеп ішілік бақылауда тұрған, көмлетке толмағандардың істері жөнінде есебінде тұрған балалардың бос уақытын тиімді ұйымдастыру. Мектептің жеке «Көшбасшылық және абырой» жоғары сынып оқушылары көшбасшыларының балалар-жасөспірімдер қауымдастығының мақсаты: оқушылардың көшбасшылық қасиеттерін, ұйымдастырушылық дағдыларын, шығармашылық қабілеттерін қалыптастыру үшін жағдай жасау, сондай-ақ мектептегі өзін-өзін басқару органдарының қызметін жандандыру. Қауымдастық жеке жоспар бойынша жұмысын атқарады, білім алушылардың жасы 13-17 жасты құрайды.

Қазіргі кезде өздігінен жұмыс істей алатын, білімін тереңдете білетін, өмірде өз орнын табуға құлшынатын жастарды дайындауға орталықтар жұмыс атқаруда. Осы орайда, балалардың бос уақыттарын пайдалы да мағыналы өткізу ұйымдастырылуда. «Павлодар дарыны» бос уақытты қамту және балалар дарындылығын дамыту орталығы 2021-2022 оқу жылында 81 іс-шара өткізілді. Республикалық -18, облыстық -38, қалалық -25.

Әр адам бос уақытын өзінше бір нәрсеге арнайды. Бірақ, бос уақытты ұтымды етіп өткізу әлдеқайда тиімді. Дұрыс тиімді ұйымдастырылған бос уақыт — ол адамның рухани өмірін, көзқарасын толықтырылуын қамтамасыз етеді. Баланың бос уақытын оның өз қалауымен өткізуге ат салысу, оған аса мән беру — қазіргі таңның басты мақсаты саналуы тиіс. Бүгінгі таңда жаңа білімді адамды қалыптастыру барысында қосымша білім беру мекемелерінің жұмыстары күннен-күнге ұлғая түсуде.

«Павлодар дарыны» бос уақытты қамту және балалардың дарындылығын дамыту орталығы әдіскер Р.М. Айдарханова

Ислам және медицина

Жаяу жүргенің — ұзақ өмір сүргенің

Сиярдан белгілі болғандай, Мұхаммед пайғамбарымыз (с.ғ.с.) салауаты өмір салтын бекем ұстанған әрі өзгелерге үлгі еткен. Пайғамбар отбасынан алыстап, тауға баратын. Қазіргі Хира үңгіріне барар жолдағы Жабалун-Нур тауына шығу оңай болғанымен, пайғамбар дәуірінде ол тауға шығу айтарлықтай физикалық күшті талап еткен. Ардақты сахаба Өнәс ибн Мәликтің (р.а.) пайғамбар жүрісі жайында:

«Мен Алла елшісі секілді тез жүретін адамды көрген емеспін. Ол жүргенде тіпті жердің өзі оған қарсы алуға шыққандай жақындады. Біз оның ізінен қалмау үшін аз күш жұмсамадық» (Тирмизи).

Жаяу жүрудің пайдасы турасында осыдан 2400 жыл бұрын Гиппократ: «Жаяу жүру — адам үшін ең бірінші медициналық

көмек» деп айтқан. Қазір дәрігер-ғалымдар қол алысумен қатар жаяу жүру арқылы жүрек-қантамыр ауруларының алдын алу, ерте диагностикалау жағын зерттеуде. Жүрісі нашар әрі баяу адамдардың инфаркт не инсульт алу қаупі жүрісі ширақ әрі шапшаңдарға қарағанда жоғары екені анықталуда. Бостон (АҚШ) медициналық орталығының дәрігерлері мен ғалымдары да орта есеппен 62 жастағы 2410 адамның миын сканерлеп, қол алысумен жүру жылдамдығын бақылаған. Нейрология Академиясындағы кездесуде ұсынылған мәліметтерге сәйкес, 11 жыл өткен соң, қол алысу күші мен жүрісі әлсіз адамдардың — 34-інде ақыл ес даму кемістігі байқалып, 79-ы инфарктқа шалдыққан.

«Баяу жүріс — деменция мен мезгілсіз өлімнің жаршысы», - дейді ғалымдар. Дьюк университетінің (АҚШ) психология және нейробиология кафедрасының қызметкерлері

мен Дания, Ұлыбритания және Жаңа Зеландиядағы ғалымдармен бірігіп жүргізген зерттеу нәтижелері осындай қорытындыға келді. Жай жүру жылдамдығы — дененің өмілік функциясының бәсеңдеуінің белгісі екен. Зерттеу авторлары баяу жүруді дененің, мидың ерте қартаюының көрсеткіші ретінде қарастыруға болады, әсіресе, жас адамдарда дейді.

Бұл гипотезаны растау немесе жоққа шығару үшін зерттеушілер Жаңа Зеландияның Данидин қаласында 1972-1973 жылдары туылған 904 адамға қатысты дерекке талдау жасады. Ғылыми мақсатта бұл адамдардың денсаулығы мен өмір салты туралы әртүрлі ақпарат жиналады. Олардың барлығы үнемі әртүрлі тексерулерден өткен, тесттер мен сауалнамаларға қатысқан. Зерттеу авторлары

жаяу жүру жылдамдығы, мидың қызметі мен құрылымы туралы мәліметтерге, сондай-ақ 45 жасқа толған қатысушылардың физикалық денсаулығының әртүрлі аспектілеріне назар аударды. Магнитті-резонанстық бейнелеудің нәтижелері шапшаң құрдастарына қарағанда, баяу жүретіндердің миының ерте қартайғандығы анықталды.

Ата-бабамыз «Жаяу жүргенің — ұзақ өмір сүргенің» деп бекерге айтпаған ғой.

баспаға әзірлеген:
Бегімхан Ибрагим
(КЕРІМХАНҰЛЫ)
Ақсу қаласының Абай атындағы №2 ЖОББ мектептің қазақ тілі мен әдебиеті мұғалімі
Қазақстан Журналистер Одағының мүшесі

Оқы, оқы және оқы

Менің ғажайып көздерім

қабылдай алатын қабілетке ие! Бұл ғылыми дәлел!

Сіздің көздеріңіз — адамзат әлі зерттеп, сырына бойлап бітпеген ең ғажап мүше. Аспанға үздіксіз көз салып, алыстағы тіршілікті көретін қазіргі таңдағы ең мықты телескоптар, бір жасушалы ағзаларды көретін микроскоптар, жетілдірілген небір мықты фотоаппараттар сіздің көзіңізбен жарыса да алмайды.

Әрбір көз 130 миллион жарық рецепторынан тұрады. Олардың әрқайсыс секундына ең аз дегенде 5 фотонды (жарық энергиясының бөлшегі) ұстап үлгереді.

Көздің қарашығы объектінің алыс не жақындығына қарай, айналаның жарық не қараңғы болуына қарай көлемін өзгерте алатынын білеміз. Мұны мысықтан байқауға болады. Неғұрлым жарық болса әрі объект жақын тұрса, соғұрлым көз қарашығының диаметрі аз болады.

Керек десеңіз, көздің қарашығы эмоцияға қарай өзгереді. Сіз сұлу адам көрсеңіз, онда қарашығыңыздың үлкейіп жатқанын біліңіз.

Көзбен емес, мимен оқисыз Жарықтың фоторецептроларынан құралған сурет (кез келген сурет) көздің қарашығында тұрып, жүкке жүйесі арқылы көруге жауап беретін ми бөлігіне, яғни шүйдеге барады. Ең қызық жері, бұл ми бөлігі бастың алдыңғы емес, артқы бөлігінде орналасқан. Көз шамамен он миллион түстің түрін ажырата алады!

Көз сөзден сөзге секіріп оқу барысында, тоқтаған кезде ғана ақпаратты қабылдайды.

Біз бір затқа қараған кезде көз мүмкіндігінің 20%-ын қолдана екенбіз. Қалған 80%-ы қайда жұмсалады? Сөйтсек, 80%-ы ай-

наланы бақылап тұрады екен. Неге бұлай өйткені оқиғалардың көбі айналамызда болып жатады. Бізге қандай да бір зиян тимесі үшін көз әрдайым бақылауда болады. Қоршаған ортада түрлі құбылыстар жүріп жатады. Жапырақ ұшып, жел соғып, машина жүйткіп, құстар қанат қағады. Төбеден кірпіш құласа, сіз сақтанып үлгересіз. Себебі айналаны бақылап тұрған көз оны қалт жібермейді.

баспаға әзірлеген:
Бегімхан Ибрагим
(КЕРІМХАНҰЛЫ)
Ақсу қаласының Абай атындағы №2 ЖОББ мектебінің қазақ тілі мен әдебиеті мұғалімі
Қазақстан Журналистер Одағының мүшесі

6стр.

2022 жылдың қараша М.М.Катаев атындағы облыстық Оқушылар сарайы Балалар жылы аясында «Балалық шаққа саяхат» тақырыбындағы балалар әдеби-поэтикалық шығармашылығының облыстық «Жас қаламгер - 2022» конкурсын өткізді. Қатысушылар мен жеңімпаздардың жұмыстарын ұсынамыз.

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

«Бақытты балалық шағым!»

Бала күнгі сәттерім тұр есімде,
Оның бәрін сен естіп күлесің ба?
Адамның бұл кремет кездері ғой,
Бәрі осыдан басталады, күресуде.
Денедегі жараға ғана жылайтын,
Ең бақытты сәттер ғой білесің бе?

Әр адам бала күнін сағынады,
Еске алып күрсініп бір ах ұрады,
Өткен күн келмейді әттең бірақ,

Уақыт деген алапатқа бағынады,
Оған қарсы келер ештеңе жоқ,
Тағдыр деген пірім деп табынады
Өз дегенінен қайтпайды адам бала күнде,
Айрымасада өмірдің ағын өлі,
Еш уайымсыз, сөздерді елемеген
Сол смәттерді уақыт деген сағымдады.

**Кәдірбек Ұлар,
А.Баймұлдин атындағы
жалпы орта білім беру мектебі**

Мен де бір бала ақынмын, айға ұмтылған?!

Өмірі өткен ақындардың зерек елес,
Бұл да бір көз жүгіртер асау белес.
Сұлтанмахмұттың жолын қусам ба деп қоям,
Бірақ та маған, қысқа ғұмыр керек емес!

Баянаулам, қасиетті мекен жыр тұнған,
Дәстүрім озық, көрінер оным ұлтымнан.
Қорықпаймын өмірден өлімнен де,
Мейлі кімдер, өсектесе де, сыртымнан...

Түседі еске осындайда санаға ой,
Оқысаң кітап оралмас саған жанама ой.
Мағжанның ақындығына басымды құлай иемін,
Табиғатынан бөлек боп туған бала ғой!

Берген бір Аллам шеберлікпенен талғамын,
Алашорданың бола білген шын қорғаны,
Алтын Хакім Абайына жыр арнаған -

Кім білмес бүгін, Мағжандай дала дарханын.

Өз дәуірінің биігінде де ақын самғаған,
«Алашорда», «Үш жүз» парти-яларда сайраған.
«Түрікшіл, ұлтшыл» деген айыптар тағылып,
Табиғатты да жырлаудан ешбір қалмаған...

Бүгінде елім, егемен болып түлеген,
Қабыл болсыншы, Алладан тілек тілеген.
Жастарға сенген өзі жас болып тұрса да,
Сол жастардың бірегейі болам мына Мен!

Мақтан етемін қашпаймын, азат-ұлтымнан,
Жалғаймын жолын, зиялылардың артынан...
Ұлтымның менде ақыны болсам арман жоқ,
Мен де бір бала ақынмын, айға ұмтылған?!

**Шапық Шөкин атындағы
№2 мектеп,
Баянауыл ауданы.**

Мен бақытты баламын

Бақытым осы менің, сенемісіз!
Сіз соны көремісіз, көнемісіз.
Менің ешкім білмейтін әлемім бар.

Сіз соған қонақ болып енемісіз!

Отаным бар, туым бар желбіреген!
Көк аспандай жаным бар мөлдіреген.
Сол әлемнің ішінде сайран салған...
Білемісіз мың бояу- мен бір өлең!

Қазақ деген ұлтым бар тарихы асқақ!
Ұлылар бар жүретін шыңға бастап.
Келешегім әдемі, әрі көркем
Өткенім де бар менің жолытастақ!

Тәуелсіз ел ұланы бөлшегімін.
Жұртым қорған болғанда, ел серігім.
Мен азатпын, еркінмін,

ерекшемін!
Сондықтан да өзгеден еңселімін!

Бақытпын мен, ал басқа атым да жоқ!
Атымды айтам алысқа, жақынға кеп!
Аталардың арманын көрдім міне!
Ал бақытты болмауға қақым да жоқ!

Әнұраным, туым да, жерім де бар!
Болашаққа делінер сенім де бар!

Мен бақытты баламын сондықтан да,
Ризамын мен мынау өмірге бар!

**Түлебаева Найля,
10 Б сынып,
«Дарынды балаларға арналған №8 мектеп-лицейі»**

«Бақыт деген – сенің бала күндерің...»

Бақыт деген – балалық шақ, балғыным,
Асыр салып, ойнап күлген шаттығым.
Отбасыммен бірге болған байлығым,
Болашаққа зор үмітпен арма-ным.

Бақыт деген – ол біздің күлгеніміз,
Әлемге сәби болып келгеніміз.
Жарық дүние сыйлаған анам-ды мен,
Мақтан тұтып, паш етіп жүреміз біз.

Бақыттымын ата-анамның барына,
Өткізіп мәз балалықтың шағына.
Жарқын өмір сүрейікші бәріміз,
Бала болған кезімізді сағына.

Бақыт дер ем елімнің амандығын,
Көрмеймін адамдардың жамандығын.
Күлкі сыйлап әрбір жанға жүрейік,
Айтамын нұрын тасып жақсылықтың.

Мен сүйемін елімді байтағымен,
Желбіреген көк туым байрағымен.

Мәңгілікке сүйіп өтем өлгенміше,
Қайсар елім, қайратты халқым менің.

Бақытты адам бәріне де шыдайды,
Көмектесіп, қолын созып бұлғайды.
Өзіндегі барды әрқашан бағалап,
Адамдардың жақсы істерін қолдайды.

Мен айтамын болашаққа самғандар,
Әр адамда үлкен үміт, арман бар.
Бұл өмірде болмайды адам армансыз,
Ұлылардың ізін басып жалғандар.

Бағалайық әрбір өткен уақытты,
Байлығымыз бағалайық жақұтты.
Құшақ жайып, жылы сөздер сөйлейік,
Сонда ғана біз боламыз бақытты.

**Хазыхан Маржангуль,
Құрманғали Исмаил
10 Б сынып
«№7 арнайы мектеп-интернаты»**

Бақытты баламыз

Сызық, сызық, дөнгелек,
Тербетілген көбелек,
Көлшектегі қайық та
Бізге бәрі қызықты.

Кім боламыз өскенде?
Ойланамыз кей-кезде.
Біреуі дәрігер болмақ.
Басында ақшыл қалпақ.

Ұл бала – құтқарушы.
Біреуі болмақ жүргізуші.
Ғарышқа ұшатындар,
Зерттейміз мақсаты бар.

Жалпы бәріміз мықты,
Өнегелі, ақылды.
Әлемдегі әр сәби
Бақытты болуға лайықты!

Новый год

Все красиво, все сверкает!
Все фейерверки зажигают.
И гирлянды, и камин,
Елку ставят, как один.
Мишурой украсим дом,
Чтобы стал уютным он.
Белоснежные снежинки,
Словно легкие пушинки,

Мы развесим всюду,
Чтоб случилось чудо!
Пусть нам этот Новый год
Много счастья принесет!

**Тукеебаева Нурия
Б.Момышұлы ат. ЖОББМ-нің
3 сынып оқушысы**

ҚАЛАМГЕР ҚАДАМЫ

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Жаңа жыл жақсылықтар әкелсін!

Менің есімім - Айзере. Мен Павлодар қаласында тұрамын. Павлодар – керікті қала. Мен өз қаламды өте қатты жақсы көремін.

Мен 3 «Ә» сыныпта оқимын. Бірінші, екінші сыныптарды орысша мектепте оқыдым. 3 сыныптан бастап, қазақ мектебіне ауыстым. Себебі, өз тілімде еркін сөйлеп, сапалы білім алғым келеді. Мені анашым да қолдайды.

Біздің сыныпта он үш оқушы бар. Біз бәріміз доспыз. Бірге ойнап, бірге жүреміз, бір-бірімізге үнемі көмектесіп отырамыз. Енді міне, Жаңа жылды да бірге қарсы алмақпыз. Мен сабағымды жақсы оқимын.

Маған Жаңа жылда шыршаны безендірген ұнайды. Жаңа жыл елімізге көп жақсылықтар әкелсе деп тілеймін!

Тлектес Айзере.

Бетті әзірлеген Павлодар қаласы
№ 5 ЖОББМ-нің 3 «Ә» сынып оқушылары

Мектепте шырша тойы өтті

Біз кеше мектепте жаңажылдық шырша мерекесін тойладық. Жаңа жылдық қойылым бойынша сыныптағы ұлдардың бәрі – Аяз ата, қыздар – Ақшақар болып киінді. Бәрінің де киімдері әдемі және әртүрлі сәнді болды. Біз шыршаны айналып, ән салдық, би биледік, тақпақтар айттық. Сынып жетекшіміз тақпақты мәнерлеп жақсы айтқанымыз үшін бізді мақтап, риза болды. Шырша мерекесі өте көңілді өтті. Аяз ата мен Ақшақар бізге тәтті сыйлықтар берді. Біз қуанышты күннен естелік болсын деп, Аяз атаны ортамызға алып, суретке түстік.

Бейсембаев Мансур

Аяз ата, Ақшақар

Асығындар, балалар!
Төрлетіндер, келіндер!
Үлкенің бар, кішің бар,
Тамашаны көріңдер!
Жаңажылдық бар мәзір.
Қуанышты мереке.
Аяз ата, Ақшақар
Келе жатыр дәл қазір.

Атабаев Ансар

Жұмбақ шешейік

Жолында қар борайды,
Қармен жерді орайды.
Сыйлықтарын әкеліп,
Шырша жайлы жырлайды.
Сыйлықтарын артынып,
Желтоқсанда келеді.
Барабанда ойнайды,
Ойнағанда қоймайды.
Қуанады балалар,
Қуанады адамдар.
Айтыңдаршы, кім екен,
Білсеңіздер балалар? (Аяз ата)

Болат Мансур

Маған Ақшақар ұнайды

Маған Жаңа жыл кейіпкерлерінің ішінде Ақшақар қатты ұнайды. Ол әдемі, мейірімді әрі сүйкімді қыз. Маған оның бізбен бірге шыршаны айналып өлең айтқаны ұнады. Биылғы

жаңа жыл мерекесінде сыныптағы қыздардың барлығы Ақшақар болып киінді. Ақшақар көйлегін анашым екеуіміз дүкеннен таңдап жүріп сатып алдық. Шырша мерекесіне бастауыш қазақ сыныптарының бәрі келді. Бірінші сыныптар – балапан, екінші сыныптар – жолбарыс, біз, яғни үшінші сыныптар – Аяз ата мен Ақшақардың кеіптерін сомдадық. Шыршаның жанында тұрып әрбір сынып оқушылары Жаңа жыл туралы тақпақтар айтты. Маған кеш өте ұнады.

Уашева Алуа

Біз жаңа жылда нені армандаймыз?

Біз Ансар екеуіміз – егізбіз. Бір-бірімізге қатты ұқсайтынымыз соншалық, кейде бізді бір-бірімізден ажырата алмай қалатындар да бар. Біз өте тату-мыз. Үйде де, мектепте де үнемі бірге жүреміз. Бірге ойнаймыз, сабақты да бірге орындаймыз. Анамызға да қолғабыс жасаймыз. Өзге балалар секілді Жаңа жыл мерекесін біз де асыға күтіп жүрміз.

Жыл сайын Жаңа жылда көп-көп сыйлықтар мен тәтті сыйлықтар аламыз. Көңіл-күйіміз де өте жақсы болады. Ансар екеуіміз жылда бір-бірімізге және ең жақын адамдарымызға сыйлықтар жасаймыз. Бізге әсіресе, анамызды қуантқан ұнайды. Жақында біз Аяз атаға арнап хат жаздық. Онда екеуіміз жаңажылдық сыйлыққа нені армандайтынымыз туралы тілегімізді жеткіздік. Мен қар жа-

сайтын құрал сұрадым. Ансар болса, әлемдік картаны сыйға алғысы келетінін жазды. Біз Жаңа жылда барлық адамдардың армандары орындалатынына сенеміз!

Атабаев Мансур

Есте сақтау қалай жүзеге асады?

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Жадының жақсы жұмыс жасауы талантқа емес, тәсілге байланысты.

Адам ақпаратты есте қалай сақтайды? Абай айтқандай, тұшынып, ғибрәтлену керек пе? Әлде қазіргі ғылым не дейді?

Біз затты өз алдына жаттай алмаймыз. Егер басыңды қазір ақтарса, оның ішінен бірде-бір доп, мектеп, киім, кітапты таппайсың. Ми заттарды бөлек емес, олардың арасындағы байланысты сақтайды. Мысалы, генератордың ішінде тоқ жоқ. Қашан оны айналдырсаң, электр тогы пайда болады. Ми да солай, алма деген сөзді іздесең, сонымен байланысқан бейнелер мыңдап шыға бастайды: қызыл алма, жасыл алма, көк алма, сары алма, дәмді алма, дәмсіз алма, шіріген

алма, кепкен алма, құрттаған алма, көгерген алма, апорт алмасы, америка алмасы, поляк алмасы, Apple компаниясының логотипі, алманың компоты, алманың тосабы, алма пирогі, алма штруделі, алма ағашы, алма ағашының гүлі, т.б.

Алманы көрмеген адамға оны жаттату қиын. Ал қашан оған алманың суретін көрсетсең, дәмін таттырсаң, иіскетсең, тіпті ішін кеміріп жүрген құртын көрсетсең, ол бұдан кейін ешқашан алманың не екенін ұмытпайды. Алма деген сөзді естігенде, оған қатысты барлық байланыстар зу етіп бейнеге енеді. Шынайы алманы қолына ұстап тұрған кезде мида қандай процесстер орын алса, енді алма деген сөзді естігенде де дәл сол процесстер қайталанады.

Құрт пен алма деген екі нәрсені өз алдына бөлек жаттау өте қиын. Ал егер құрттаған алма деген сөзді біреуден естісең, оның жатталу ықтималдығы сәл көбейеді. Ал егер құрттаған алманы көрсең, онда оны ұмытпайсың. Демек, сөзден гөрі бейне жақсы жатталады.

Егер мектеп мұғалімі «Балалар, жаттап алыңдар, мынау жасыл түс» десе және «Балалар, бағдаршамның жасыл түсі жанғанда өту керек» десе, қайсысы бірден жатталады? Дәл сол секілді 1945 деген санды жаттау қалай және 1945 жылы соғыс бітті деп жатау қалай? осылай байланыстыру арқылы жаттау процесі жүзеге асады.

Жаттау барысында қанша уақытқа жаттағың келетіні, яғни

мақсат маңызды. Екі адам бірдей ақпаратты жаттады дедік. Бірі ақпаратты 1 аптаға, екіншісі 1 айға дейін есте сақтауым керек деп жаттады. Арада 2 ай өткенде кімнің есінде ақпарат көбірек сақталды деп ойлайсың? Екінші адамның есінде ақпарат ұзақ сақталады. Есте сақтау үшін қызығушылық және қалаудың қатар жүруі өте маңызды. Бұл екеуінің біреуі болмаған жағдайда ақпарат тез ұмытылады.

Үйге келгеніңде киімлігіште гитара ілініп тұрғанын көрдің делік. «О, үйге гитара келіпті ғой» демейсің. Керісінше «О, үйге Нұрлан келіпті ғой» дейсің. Нұрлан – гитарамен ән слатын туысқаның. Ми заттардың арасындағы байланысты жаттайды.

Халық емі

Өте маңызды ақпарат

- 1) Таңғы ас ішпеген кезде асқазан бұзылады.
- 2) Күніне 10 стакан су ішпеген кезде бүйрек бұзылады.
- 3) Түнгі 11-ге дейін ұйықтамау мен таңертең 8-ден кеш оянған кезде өт қабы жұмысы бұзылады.
- 4) Салқын тамақ пен мерзімі өткен ас жеген кезде аш ішек бұзылады.
- 5) Қуырылған және ащы тағамдарды көп жегенде тоқ ішек бұзылады.
- 6) Қоршаған ортадан түтін мен лас ауаны жұтқанда өкпе жұмысы бұзылады.
- 7) Майлы және қуырылған тағамды жиі жесеңіз бауыр

бұзылады.

8) Тұз бен холестерині көп тағамды жегенде жүрек жұмысы бұзылады.

9) Қантты көп жесеңіз ұйқы безі жұмысы бұзылады.

10) Қараңғыда мобильді экранмен немесе компьютермен жұмыс істегенде көру мен көз тамыры жұмысы бұзылады.

11) Жаман да жағымсыз ойларға жиі берілсеңіз ми жұмысы бұзылады.

Ағзаны бүлдіру оңай, қалпына келтіру қиын, кей жағдайда тіпті мүмкін емес. Денсаулықты сақтау өз қолыңызда!

Табан текке мұздамайды

Аяқтың, әсіресе башпайлардың үнемі мұздап, жаурап жүруі тегін емес. Бұл сізде қан айналымының дұрыс емес екенін білдіреді. Сондай-ақ мұның мынадай себептері бар:

Варикоз. Бұл жағдайда аяқ ұштары үнемі жаурап мұздағаннан басқа, өкшенің ісінуі, жүрген кезде тізенің ауыруы, тамырлардың түйіліп тұруы байқалады.

Жүрек жұмысының нашарлауы, бұл кезде өкше ісініп, еңтігу пайда болады.

Қант диабеті. Бұл кезде аяқ терісінің сезімталдығы басқа ағзаларға қарағанда жоғары болады.

Қалқанша безі жұмысының бұзылуы – оның функциясының нашарлауы. Бұл аяқтың жаурауымен қатар жүрек соққысының баяулауына, аритмия мен температураның түсуіне алып келеді.

Егер сіз өзіңізден осы симптомдардың ішінен біреуін байқасаңыз, онда тез арада дәрігерге көрінгеніңіз жөн. Бұл жағдайда мынандай тексерістерден өту қажет: қан анализі, аяқ тамырларының УЗИ-і, және ЭКГ.

Ем, әрине, диагноз нәтижесіне қарай белгілі болады.

Бұлтты күні буын сырқырайды

Мұның бірнеше себебі бар.

Бұлтты-жауынды, желді-ызғарлы күндер келе жатыр. «Қазгидромет» қараша айы жауынды-шашынды болады деп хабарлаған. Айдың екінші жартысында Орталық, ал аяғына қарай Оңтүстік-Шығыста алғашқы қар жамылғысы түседі дейді. Ауа-райын болжаушылар ең жылы аймақ – Оңтүстік нағыз қарды желтоқсанның соңына қарай көреді депті. Дегенмен өңір жауын-шашынсыз болмайды.

Ауа райының құбылуы, әсіресе күн бұлттануы буын ауруы бар адамдарға жайсыз әсер ететіні бар. Бұлтты күні ересектер буыным сырқырады деп жатады. Бұлт пен буынның қандай байланысы бар? Буын ауруы неден туындайды, оны қалай емдейді, соған тоқталайық.

Буын ауруының бірнеше себебі бар. Орта жастағылар арасында жарақат салдарынан сүйектердің қисық бітуі байқалса, ересектерде буындардағы шеміршекаралық майдың таусылуы жиі кездеседі. Егер жамбас, тізе буындарындағы буынаралық шеміршек майы азайса, екі сүйек бір-біріне қажалып, мүжіледі. Отырып-тұрғанда тізенің сықырлауы да шеміршек майының азайғандығын білдіреді. Ревматологиялық дерт те буын ауруына соқтырады. Жалпы, буын ауруының негізгі себептері осындай.

Мынадай дерек бар: әлемде әр он адамның үшеуінде буын ауруы кездеседі екен, ал алтауында түбінде соған апаратын алғашқы белгілері бар болып шықты. Қысқасы, көрсеткіші көбейіп барады. Неге?

Мәселе енді ғана басталып келе жатқан аздаған ауырсынуды

елемей, уақыт өткізіп алуда дейді мамандар. Бірақ бастапқыда болар-болмас қана сезілетін ауру біртіндеп үдей түсетіні белгілі. Мысалы, ауыр жұмыс жасағанда, ұзақ жүргенде немесе бір жерде ұзақ отырғанда, баспалдақпен жоғары көтерілгенде бел және жамбас сүйектері ауырады. Әйткенмен сәл демалғаннан кейін ауырғаны басылып қалады. Содан адамдар мұны елеусіз қалдырады. Ал сүйектер осылай біртіндеп осылай қажала ереді де, түбінде адам тізесін бүге алмай, ақсаңдап қалады. Осындай асқыну салдарынан мүгедектікке ұшырағандар да бар.

Соңғы жылдары салауатты өмір салты туралы жиі айтылады. Мұның буын ауруына да тікелей қатысы бар. Мәселе мынада – фастфуд өнімдері мен газды сусынды көп тұтынған адам ағзасында зат алмасу процесі бұзылады. Оларда ең алдымен аяқтың башпайлары құяң (радикулит) дертіне шалдығуы мүмкін. Оған қимыл-қозғалыстың жоқтығын қосыңыз. Буын ауруының басты себебі тап осы әдет. Таңнан кешке дейін компьютер алдында отырған адамның қозғалысы шектеледі. Содан ағзада тұз жинала бастайды. Әрине, тұз буындарға іркіледі.

Үнемі уақыт жетпейді деп асығып жүретін, тіпті жүре тамақтанатын адамдар да буын ауруына бейім келеді. Себебі тез даярланатын тамақтар семіздікке душар етеді. Ал артық салмақ буынға күш түсіреді.

Буын кеселінің алдын-алу үшін кальций ішу керек деп жатады. Ол дұрыс. Бірақ кальцийді дәрігер кеңесімен қабылдаған дұрыс. Кальцийге қатысты тағы

бір мәселе бар. Етеккірі тоқтап, климакс басталған әйелдерде кальций сүйекке сіңбей, қанның құрамында ғана жүреді. Осы мәселені анықтау үшін кальцийді бір ай ішкеннен кейін анализ тапсырып көру керек. Егер қан құрамындағы кальций қалыпты болса, онда сүйек өзіне керекті алып жатыр деген сөз, витамин қабылдауды жалғастыра беруге болады. Ал кальций көрсеткіші мөлшерден жоғары болса, қалқанша безге зиян. Осыны ескеріңіз. Буыны ауыратын адамдар ауа райына да тәуелді болатынын айттық. Буындардың қақсап, сыздап, сырқырап ауыруы ауа райы бұзылардан бірекі күн бұрын басталады. Мұның себебі магниттік өріс, жаратылыс заңдарына байланысты болуы мүмкін. Бұлтты күні буыны сыздап, сырқырайтын адамдар дәрігер тағайындауымен ауырсынуды, қабынуды басатын мазь қолдана болады. Тек пайдалы екен деп өз бетінше ем жасаудан аулақ болғайсыз. Ол жағдайды ушықтыруы – ауруды асқындыруы мүмкін.

Жадыңа сақта

Ешкі атаулары

Ешкінің пірі – Шекшек (Сексек) ата.

Ешкі – ашатұяқты, күйіс қайыратын, қойды бастайтын, өткелден үркіп саспайтын, секмшіл ұсақ мал. Қазақта: «Ешкі сойып жесең – бір күндік, сауып ішсең – мың күндік» деген мақал да бар.

Ешкілердің де буаз болу уақыты қоймен бірдей – бес ай, бес күн. Тіршілік ұзақтығы да қойдікіндей – 12 жас.

Лақ – ешкінің алты айға дейінгі төлі.

Дағалай – бір жылда екі лақтаған ешкіні соңғы лағы.

Шікірә – еркек лақ, текеше.

Текешік – жасы толмаған теке, текесымақ, лақ теке.

Туша – бір жасар буаз ешкі.

Шыбыш – бір мен екі жастағы лақтаған ешкі.

Серкеш – бір мен екі жасатғы тарттырылған ешкі малы.

Серке – бес-алты жастағы тарттырылған, қой бастар ешкі.

Теке – екі жастан асқан күйекке түсетін аталық.

Ешкі – екі жастан асқан аналық ешкі.

Ту ешкі – қысыр қалып жүрген семіз ешкі.

Ішкәра – күзгі төл.

Ешкілерде кездесетін түстер: ақ, ақсұр, бөрте, ор, сұр, қара, бұрыл, жағал, сары.

Бетті әзірлеген

Бегімхан Ибрагим (КЕРІМХАНҰЛЫ) >>

Ақсу қаласының Абай атындағы ЖОББ мектептің қазақ тілі мен әдебиеті мұғалімі

Павлодар облысы

Қазақстан Журналистер Одағының мүшесі

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

ЖАҢА ЖЫЛДЫҚ ӘНГІМЕ

Жұмыс күні аяқталып, киініп сыртқа беттедік.

Есікті ашып жібергенде, қарсы беттен ішке құлашай кірген суық ауа алдымен денеңді тітіркендіріп, іле көкірегіңді керіп, тынысыңды кеңейтіп жібергендей еді. Дала «құлаққа ұрған танадай!»! Тіпті, бет сипар «лып» еткен жел жоқ. Күннің алқызыл нұры ұясына қонып, айналасындағы тіршілік біткеннің бәрін біртіндеп, қою қараңғылықтың құшағына ала бастаған.

Әншейінде, біресе дүлей бораны, біресе бет қаратпас сары шымшық аязы бүрсең қақтырып, шыдамыңды сынап бағатын көксоққан, ызғарлы қыс бүгін мейлінше, жайдары. Жер-ананы аппақ мамық көрпесімен қымтай жапқан қалың қар тере-

хабарлап тұрғандай...

Көшеде адам аяғы басылған, көлік қозғалысы да некен-саяқ. Ауыл-үйдің алаңсыз тірлігін қорғап, «шәу» етіп, сес көрсетер иттер де көрінбейді. Айнала «құлаққа ұрған танадай» жым-жырт, тым-тырыс. Тек, осынау мүлгіген тыныштықты аяғыңның астындағы қалың қарды күрт-күрт басып, өзің ғана бұзып келе жатқандай көрінесің.

Әсерлі кеш көңілімді демде қанаттандырып жібергендей болды. Әншейінде, еске ала бермейтін балалық шағым есіме түсті. Ол кезде қыс қатты болатұғын. Жауған қар қораның төбесімен бірдей боп үйіліп қалатын. Сөйтіп, ол көрші балалардың шанамен сырғанақ тебетін ойын алаңына айналатын.

Иә, қазір заман өзге, адам басқа. Бүгінде қала тұрмақ, табиғат әлемі жанына едәуір жақын көрінетін ауыл балалары да ондай «ақымақтықтан» ада. Себебі, жаңа ғасыр жаңа ағысымен алға қарыштап келеді. Өмір ерекшеліктерге толы.

- Туу, не ойлап кеттім өзі? Осыншалық әсершіл болармын ба..?

Келе жатып, ештеңені ойламауға қаншалықты тырысам да, бір ойды бір ой қуалап, мазалай берді.

Орталықтағы тас жолға енді жете бергенімде, арғы беттен «кезекші» полиция көлігі шығып, солға қарай бұрылып кетті. Көліктің дүрілін ес көріп, мүлгіген тыныштықтан елегізген көңілім орнына түскендей бол-

кесіп», біржола арыла қоймаған. Өйткені, осының бәрін біліп, түсіне тұра, пендешілік жеңіп, бұл мерекеден бас тарта алмаймыз. Жалғыз ғана «Жаңа жыл» деген сөздің өзі көңіліңді тасытып, езуіңе риясыз күлкі үйіреді. Әр жыл сайын осы күнді асыға, аптыға күтесің! Нені, неге екенін ұғып жарытпасаң да, күтесің! Дәл осы түн өмір бойы қол жеткізе алмаған бар арманыңды бірден үйіп-төгіп, қолыңа ұстата салатындай көрінеді де тұрады. Кім екені, қайдан келері белгісіз, әйтеуір, біреуден керемет бір сый күтесің! Қиял екенін біліп тұрсаң да, соған сәбидей сенесің... Таңданбасқа - шараң жоқ! Себебі жоқ, сөзбен айтып жеткізе алмайтын түсініксіз, беймәлім күй...

Менің ойымша, жақсылықтың

зеден түскен электр шамының сәулесімен шағылысып, мың құбылады. Ауыл адамдары да жылы орынға жайғасып, үй тірлігіне енді ғана ден қойған.

Шынымды айтсам, қалаға қарағанда, едәуір қаһарлы боп келетін ауыл қысының келбеті осыншалық көрікті, ғажайып әсерлі болар деп әсте, ойламаған екенмін! Күні бойғы шаршағаным да біртіндеп ұмытылып барады. Таңырқатары мол тылсым дүние бір сәтке болса да, жанымды жадыратып, жаймашуақ күйге бөлеп келеді. Қыстың осынау кереметін бар болмысыммен сезініп, кіршіксіз, саф ауасын тоятсыздана жұта бердім... Тіпті, бір сәт аяқ астындағы көсілген күрткі қарды уыстай шашып, қанатымды кең жайған күйі дөңгелене билеп кеткім келді. Мен табиғат-ананың риясыз сұлулығына сүйсініп, масайраған күйі ауыл шетіндегі қызыл кірпіштен қаланған қос пәтерлі үлкен үйлердің бірін бетке алып, жүріп келем.

Жергілікті билік мерекеалды дайындық шараларына қызу кірісіп кеткен сияқты. Өнебір мекеме маңдайшаларында қызылды-жасылды жылтырақ шамдар жарқырайды. Ауылдық әкімдіктің жанына биіктігі 4-5 метрлік жасанды шырша орнатып, түрлі-түсті шамдармен безендіріп те қойыпты. Онысы бірде жанып, бірде сөніп, көшедегі жүргінші атаулының назарын еріксіз өзіне аударады. Ал, мектептің жанындағы анау бір еңселі тас үйдің терезесі сан алуан ою-өрнекпен көмкерілген. Күнделікті қарабайыр тірлігімізге енген осы бір азғана өзгерістер Жаңа жылдың жақындап қалғанынан

Әдеттегідей, шанасы барлар шанамен, жоқтары фанер тақтаймен қораның төбесінен төмен қарай зулай жөнелетінбіз. Содан қараңғы түсіп, көз байланғанша, қар атысып, у-шу боп, қызыққа бататын едік. Бет-аузымыз суық пен аяздан домбығып, аузымыз сөйлеуге әрең келіп жатса да, жылы үйге кіру ойымызға мүлде келмейтін. Ойынның қызығына бататындығымыз соншалық, пимамыздың ішіне қар түсіп, үсті-басымыз ит талағандай, алба-жұлбамыз шыққанша, алысып-жұлысып, жүгіруден шаршамайтын едік. «Мыналар үйге кіре ме, жоқ па?» деп анамыз айқай салғанда барып, есімізді жиып, жан-жаққа қарауға мұршамыз болмай, үйді-үйге қарай зытатынбыз. Үйге кіре берісте қонышы қарға толған, табаны сырғанақ, тықылдақ пиманы жер тепкілеп отырып, әупірімдеп, әзер дегенде шешетінбіз. Әжеміздің түбіт жіптен тоқып берген шұлығының басы жыланша ирелендеп пиманың тұмсығында шоқпарланып қалатын. Суықтан нартай боп, үсуге шақ қалған қол-аяғымызды ысқылап, үрлеп жүріп, зорға дегенде жан шақыратынбыз. Содан ас үйдегі жуан пештің жалына таласып, орын бөлісе алмай, біраз даурығысып алатынбыз. Бұ кезде анамыз кешкі ас әзірлеп жатады. Ал, біз болсақ, қазанда қайнап жатқан еттің бұрқыраған иісіне елітіп, ас ішуге шамамыз келмей, сол отырған күйі қалғып, ұйықтап кететінбіз.

Сонау бір сәби күндердің ұмытылмас естеліктері көзалдымнан жіпке тізгендей өтіп жатты. Көңілімді құлазытып кеткендей болды.

Қиылыстағы ағаш үйді бетке ұстап, алға қарай аяңдап келемін.

Сөйтіп, он екі ай бойы тұтас әлемге патшалық еткен ұлу жылының аяқталуына да санаулы күндер қалыпты. Желдей жүйткіген тағы бір жылдың соңғы айы алды-артына қарамай, зымыраған күйі дүниедегі бар жақсы-жаманды бауырына басып, тарихтың терең тұңғығына бойлап барады. Тұғыры жоқ, тұрлаусыз, шіркін, уақыт-ай!

- Айтпақшы, балалар да мереке күні үйге келеміз деп жатыр. Дастархан қамын жасаудың да уақыты жеткендей. Жаңа жыл демекші, авторын ұмытыппын, әйтеуір, құрбымның бірде оқып берген «Жаңа жылмен құттықтама, сен мені!» деген өлеңі есімде. Ақын шығармасында: «жат мерекеге есің кетіп, есірме, өз салтың мен дәстүріңді ардақта!» дегендей, салиқалы ой тастайды. Сөздерінің салмағы ауыр, дәлелі шын. Мірдің оғындай әр сөзі көздеген нысанасын орнымен опырып, ойсыратып түсірердей, тым тереңде жатыр. Өлең маған қатты ұнады...

Асылы, мұсылманның Жаңа жылы көктем мерекесі - Наурыз екені белгілі. Ал, өзге ұлттың мына - Жаңа жылы кеңес дәуірінен салтымызға сіңіп, санамызға сынадай қағылып, әбден орнығып қалған мерекесі. Шындап келгенде, бұл «тар жол тайғақ кешкен» қазақ халқының тарихына бодандық дәуірден түскен терең дақ тәрізді. Оны бірден сылып, түп-тамырымен жұлып тастау, әсте, мүмкін емес!

Қоғам санасы әлі де болса, сол тәуелділіктен «ат құйрығын

көптігі болмайды. Мерекенің қай ұлттыкі, қай елдікі болғаны маңызды емес! Тек, әр адам өз діні мен дәстүріне, ұстанымына адал болса, болғаны! Сен қажет санамаған нәрсені саған ешкім зорлықпен орындата алмасы хақ. Дегенмен, бұл мереке де уақыт өте келе, «бұрын сондай бір «жаңа жыл» болатын» деп үлкендер еске алып отыратын жай күндердің бірі болып қалуы да ғажап емес...

Қазақ - дархандығымен қоса, жақсылыққа әуес, кеңпейіл халық. Жүрегінің кендігі соншалық, тіпті, ең жаман дегеннің өзінен ізгілік іздеп тұратынын қайтерсің! Халқымыз: «Адам - жарық дүниенің қонағы» дейді ғой, олай болса, жанды жадыратар қуанышы мен бақытты сәттері де көп болсыншы! Әрбір адам өз отбасына қасірет емес, қуаныш, бақытсыздық емес, шаттық сыйласа, нұр үстіне нұр болмас па?!

Осылай, өз ойыммен өзім арпалысып келе жатып, үйге де жетіп қалыппын. Жолыма сәулесін шашып, жоғарыдан қарауылдап келе жатқан Ай да: «Үйіңе келдің ғой, енді жөніме кетейін» дегендей жалт бұрылып, аспандағы бұйра бұлттарды бетке ұстап, алыстап барады. Мен жарықпен шағылысқан аппақ қар мен тыныштық құшағына бөленген осынау өңірдің көрікті келбетінен көз ала алмай, қимастықпен тағы бір рет жан-жағыма көз тастадым. Дәл, осы бір сәт, өзім бауыр басып қалған ауылдың қытымыр қысқы табиғаты маған соншалықты сұлу, соншалықты тартымды көрінді.

- Қайырлы түн, қысқы кеш, бейбіт ауыл!

Айгүл Молдаш.

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

С раннего школьного возраста Удербоева Даша (так в 80-е годы и до сегодняшнего дня называют Даметкен на русский манер) любила готовить, помогать по дому, математику и физкультуру. Уже в подростковом возрасте теннисная ракетка стала продолжением руки. И вот в 16 – летнем возрасте вместе с подружкой Сергиенко Леной стала чемпионкой Павлодарской области по настольному теннису среди школьников.

Когда пришло время решать, кем быть, любовь к математике перевесила чашу весов, и Даша поступила на бухгалтера в Павлодарский учетно – экономический техникум. После окончания учебы и получения диплома, в 1988 году молодой специалист пришла на работу в колхоз «Заря коммунизма», где и проработала до 1999 года.

2001 год стал судьбоносным в жизни Удербоевой Д.Б. Директор школы Курсаков А.И. пригласил на работу учителем физкультуры. И Даметкен Бегалиевна с головой окунается в работу, учится мастерству у старших наставников: Курсакова А.И. и Аусагитова Г.К. Заочно учится в ИнЕУ на учителя физкультуры. А еще было первое классное руководство. Выпускники школы 2006 года, получение диплома о высшем педагогическом образовании – эти события надолго закрепились в душе молодого специалиста.

Шли годы. Росло педагогическое мастерство Даметкен Бегалиевны. И вот назначение на должность ЗДВР школы. Добрые 6 лет жизни связаны с воспитательной работой в родной Павловской средней школе. Классные часы и мероприятия, вечера и встречи, соревнования и олимпиады, а еще и кропотливая работа со школьной документацией, спортивные секции до 9 часов вечера. Все это было, было, было в работе ЗДВР, учителя физкультуры Удербоевой Д.Б.

Позади уже 21 год работы учителем физкультуры. За эти годы проведены сотни уроков, участие в десятках районных соревнованиях учеников и самой Даметкен Бегалиевны. Победы и поражения, слезы радости и слезы от поражений. И это – было.

В 2020 году Даметкен Бегалиевна получила категорию «учитель – эксперт». Сентябрь 2022 года стал еще одним испытанием в судьбе учителя физкультуры. Даметкен Бегалиевна приняла участие в районном конкурсе «Учитель физкультуры года» и победила. На церемонии награждения во Всемирный день Учителя получила грамоту отдела образования и сертификат на 50 тысяч тенге. Труд учителя высоко оценен. Грамоты отдела образования, акимата, управления образования – достойная оценка учителя физкультуры Удербоевой Д.Б. Заслуженное уважение родителей и общественности, любовь благодарных учеников.

Есть у Даметкен Бегалиевны свои ученики, воспитанники, которые выбрали профессию учителя физкультуры. И одна из них – это учитель физкультуры Павловской средней школы Молдабаева Ельмира Истаевна. Уже в начальных классах Ельмира была «правой рукой» своего классного руководителя – Айтжановой Зауреш Уаповны. А на уроках физкультуры все «крутилось и вертелось» вокруг Бечелова Эльдара среди мальчиков и Молдабаевой Ельмиры среди девочек. И какие бы

соревнования не проводились в родной школе или в районе, Ельмира обязательно участвовала. В многодетной семье Молдабаева И.К. все семеро детей обожают спорт и с удовольствием занимаются, начиная со старшей дочери Асель и заканчивая младшим сыном Бахтияром. А Ельмира всегда шла к победе. А для этого очень много тренировалась, работала над собой, над своим характером. Волевая, целеустремленная девушка, уже в школьные годы точно знала, что ее будущее будет связано со спортом. Обязательно станет учителем физкультуры.

И вот позади ЕНТ и выпускной вечер в школе. Впереди годы учебы в педагогическом колледже имени Ахметова. И получение диплома об окончании колледжа в 2012 году. Свою трудовую деятельность Ельмира Истаевна начала в 2009 году. И где бы ни работала, всегда относилась к своей работе не только ответственно, но и творчески подходила к проведению как уроков, так и внеклассных мероприятий. Так, в 2019 году участвовала в районном конкурсе «Учитель года», где заняла призовое 3 место.

Как опытные классные руководители и хорошие хозяйки, Даметкен Бегалиевна и Ельмира Истаевна в 2021 году перед праздником Наурыз –мейрамы провели мастер - класс по приготовлению национальных блюд для школьниц. Даметкен Бегалиевна с девочками 5-7 классов в школьной столовой приготовили и продегустировали национальное блюдо «бесбармак». Все девочки смогли раскатать сочни для бесбармака. На дегустацию пригласили и мальчиков. А Ельмира Истаевна вместе со старшеклассницами приготовили баурсаки. Надо было видеть шедевры кулинарного мастер – класса! И обязательно – попробовать. Девочки после мастер – класса сказали, что дома обязательно приготовят так же хорошо, как в школе.

У опытных учителей физкультуры Удербоевой Даметкен Бегалиевны и Молдабаевой Ельмиры Истаевны есть свой воспитанник. Это - Каиров Чингиз Габитович, молодой учитель физкультуры. Еще в студенческие годы по вечерам Чингиз Габитович проводил тренировки в спорткомплексе. Мальчики и юноши с удовольствием ходили на эти тренировки. И свою фигуру студент держал в отличной физической форме, и дети были заняты полезным делом. Работает молодой специалист третий год. Бесспорно, уже сейчас можно смело сказать, что Чингиз Габитович - достойный продолжатель учительской династии. За плечами мамы Сатыбаевой Гульнары Магауовны более 36 лет работы; сначала воспитателем в детском садике, затем – учителем в средней школе, а сейчас – и успешным руководителем Павловской средней школы.

В семье Удербоевых учителями работают Дюсекеева (Удербоева) Л.Б., Удербоева Д.Б., Удербоева С.Е., Бутаев К.С., Удербоева З.Ю. Общий учительский стаж составляет более 100 лет! А кроме учителей, 23 года бухгалтером проработала в системе образования, до самой пенсии и чуть позже Карманова М.Б., а сторожем целых десять

лет – Удербоев Ю.Б.

В семье Молдабаевых – Скаковых учителями работают Молдабаева Е.И., Скакова Н.И., Бутаева Д.Р., Молдабаева (Каирова) Д.С. Учитель Скакова Г.К. сейчас на заслуженном отдыхе (кл.рук. Удербоевой Д.Б.), Скаков Р.Ж. сменил род деятельности. Учительский стаж составляет около 100 лет. Молдабаев З.И. – будущий учитель, защита диплома в 2023 году.

В процессе учебных занятий учителя физкультуры и НВТП уделяют большое внимание формированию у обучающихся морально - волевых качеств, воспитанию со-

знательной дисциплины, чувства товарищества и коллективизма. На уроках успешно решают такие задачи физического воспитания учащихся, как укрепление здоровья, повышение работоспособности, воспитание потребности в систематических занятиях физическими упражнениями, развитие волевых качеств личности, творческих способностей учащихся и привитие здорового образа жизни. Развивают физическую выносливость, дух спортивного соперничества.

В школе проводятся спортивные мероприятия, конкурсы и праздники с участием учащихся и родителей: «Папа, мама, я - спортивная семья», «Веселые старты», акция «Я за здоровый образ жизни».

Остановимся на достижениях областного и республиканского значения. Успехи районного масштаба впечатляют.

Так, в турнире по волейболу среди девушек 2006-2009 года рождения, посвященного 30-летию Независимости Республики Казахстан Пирогова Виктория, Плевако Юлия, Степанищева Диана заняли 1 место.

В областном этапе республиканской Олимпиады школьников по предмету «Физическая культура» по теоретической части среди учащихся 7-8 классов – заслуженное 3 призовое место.

В открытом первенстве ДЮСШ Успенского района по волейболу среди девочек 2006 года и младше в областных соревнованиях заняли 1 место.

В чемпионате Павлодарской области по легкой атлетике (декабрь 2021 –январь 2022 года) Дейч Даниил - 2место, Кушмагулова Тамирас -2 место, Кумуков Расул – 3место.

В соревнованиях по баскетболу 3*3 среди девушек в программе 28-ой областной летней спартакиады школьников 21-23 апреля 2022 года Кузича Карина заняла почетное 2 место.

Эстафета 4*100 метров в соревнованиях по легкой атлетике в программе 28-ой областной летней спартакиады школьников 12-13 мая 2022 года принесла Мускенову Ильясу 3 место. А в беге на 800 метров в соревнованиях по легкой атлетике в программе 28-ой областной летней спартакиады школьников Мускенов Ильяс занял призовое 2 место.

В Чемпионате Павлодарской области по 4-х борью 14-15 мая победил Кумуков Расул. Победа позволила Расулу принять участие в

Республиканских соревнованиях, где в общекомандном соревновании команда Павлодарской области заняла 2 место.

Выпускница школы Пирогова Виктория летом 2022 года приняла участие в Республиканских соревнованиях по волейболу в составе сборной Павлодарской области, в числе трех спортсменов Успенского района.

Об успехах и достижениях учителей физкультуры на районном уровне мы не стали писать, т.к. места в данной статье не хватит! Победители и призеры соревнований по волейболу и баскетболу,

футзалу и легкой атлетике, игровым видам спорта.

Труд опытных коллег оценен по достоинству. Почетные грамоты от РУПЦФК Павлодарской области в октябре 2021 года были вручены Удербоевой Д.Б. и Молдабаевой Е.И.

25-ая областная комплексная спартакиада по настольному теннису 21-23 апреля 2022 года принесла Ельмире Истаевне 2 место, а по бес асык – призовое 3 место.

Районный турнир по настольному теннису 12 февраля 2022 года принес призовые 3 места Удербоевой Д.Б. и Молдабаевой Е.И. И в районных соревнованиях по шашкам Молдабаева Е.И. стала третьей.

Ноябрь 2021 года позволил Ельмире Истаевне сыграть за команду работников образования по волейболу в Нур-Султане.

В течение двух недель в октябре Удербоева Д.Б. и Молдабаева Е.И. прошли курсовую переподготовку на республиканских курсах РГЦП «Национальный научно – практический центр физической культуры Министерства Просвещения Республики Казахстан».

Учителя физкультуры – творчески работающие учителя. Обеспечивают усвоение учебной программы всеми учащимися. Наши физруки плодотворно используют каждую минуту урока для приобретения учащимися новых знаний, для формирования у них практических навыков и умений. Основательная теоретическая подготовка, тщательный отбор методов и приемов ведения каждого урока, умение привлечь дополнительный материал делая уроки интересными, содержательными, воспитывающими.

Легкоатлетический кросс, прошедший 16 сентября 2022 года, в программе 4-ой областной спартакиады Национальной школьной лиги среди 9-11 классов показал, что и сельские школьники – хорошие спортсмены. Команда старшеклассников - 4 девушки и 4 юношей - заняла призовое 3 место. Целенаправленная работа учителей позволяет добиваться высоких результатов.

Вот такие замечательные учителя физкультуры работают в обычной сельской школе. Это – КГУ «Павловская СОШ».

Варава Рита Петровна,
учитель русского языка и
литературы Павловская СОШ
Успенский район

№№23-24

(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Центром занятости и развития детской одаренности «Павлодар дарыны» отдела образования г. Павлодара 2 декабря 2022 года в школе имени Малайсары батыра проведен городской отборочный этап областного дебатового турнира «Пікірсайыс алаңы» на кубок акима Павлодарской области. Основной целью турнира является развитие активной гражданской позиции, способности к творческому и критическому мышлению, знание истории страны, привитие навыков анализа и обсуждения актуальных тем, публичного выступления.

По условиям турнира команды в составе 2-х учащихся по Британскому парламентскому формату проходили отборочный и заключительный этапы. Приняли участие 20 команд школ № 2 (2), 7, 14, 17, 21, 24, 25, 35 (2), 40 (2), имени М. Алимбаева, имени М. Жусупа, имени А. Бокейхана, имени Б. Момышұлы, имени Ж. Ташенева, имени М. Ауэзова,

Кенжекольской СОШ, Жетекшинской СОШ.

В судейской коллегии были ведущие дебаты дебатной школы «Жаңа көзқарас», дебатного клуба «Ақиқат» из числа студентов Павлодарского педагогического университета.

По итогам турнира в лиге стали победителями и призерами 4 команды. I место заняла команда «Парасат» СОШ № 7. По теме дебата «Монополия: за или против» команда смогла привести аргументированные факты, свидетельства и доказательства, когда

монополия способна замедлять экономическое развитие государства, что отрицательно сказывается на уровне жизни населения, его благосостояние и платежеспособности.

II место заняла команда «Барыс» СОШ № 35 за работу по теме дебата «Социальные сети: за или против». Ребята грамотно выразили свое видение важности в будущем виртуальной технологии для повышения безопасности базы данных, обмена информацией в рамках бизнес-сети, Интернет вещей, обеспечения

децентрализованной платежной системы.

III место заняли команды «Жігер» СОШ № 2, сборная команда «Ерекше көзқарас» школ № 25 и имени М. Алимбаева за тему дебата «Профорентация: за или против».

Победителями в номинациях «Ең үздік спикер» стали Мағамет Жібекжан, учащаяся 11 класса СОШ № 7, «Үздік спикер» - Қамза Әбиба, учащаяся 9 класса Кенжекольской СОШ. Почетной грамотой были награждены команда «Алаш» школы № 17 и команда «Жас Алаш» школы имени А. Бокейхана.

Победители и призеры награждены дипломами I, II, III степеней, отдела образования г. Павлодара. Участники турнира получили сертификаты центра «Павлодар дарыны».

Шакиров Талгат Борисович,
методист ЦЗРДО
«Павлодар дарыны»

В духе соперничества и дружбы!

В преддверии национального праздника – Дня Независимости РК в СОШ№2 им.А.Текенова были проведены интересные мероприятия по патриотическому, духовно-нравственному воспитанию. К участию в этих мероприятиях привлекаются не только педагоги и учащиеся, но и родители. 12

декабря 2022 года, в школе был организован турнир по волейболу между родителями и учителями. В игре приняли участие 3 команды родителей и 1 команда учителей. В качестве судей были приглашены юные спортсмены районных

школ.

Надо отметить большое рвение родительской общественности принять участие в турнире, ведь заявки на участие стали поступать за неделю до назначенной даты! От имени родителей выступали специалисты в различных областях, мамы в декрете, молодые родители и даже один дедушка! По итогам игры все команды были награждены грамотами, также судьи выделили различные спортивные номинации. В этот день всех присутствующих в спортивном зале нашей школы сплотил спорт и любовь к родной школе. Сотрудничество с родительской общественностью обязательно продолжится по всем направлениям.

Жантимирова М.Ж.,
И.о.директора СОШ№2
им.А.Текенова
Района Тереңкөл

Умники и Умницы

В рамках проведения «калейдоскопа знаний» среди учителей начальной школы была проведена игра в форме интеллектуаль-

ного путешествия в страну знаний «Умники и Умницы» между 2 «И» и 2 «К» классами СОШ №39 г. Павлодар. «Калейдоскоп знаний» в начальных классах проводится ежегодно с целью повышения профессиональной компетентности учителей начальных классов

в рамках плана методической работы, а также для развития познавательной и творческой активности обучающихся.

Интеллектуальные игры способствуют развитию у детей любознательности, формируют положительное отношение к знаниям, книгам, развивают умение работать в команде и расширяют кругозор ребят.

В ходе игры дети с интересом выполняли увлекательные задания, активно участвовали в соревновании.

Такие мероприятия помогают социализировать детей, развивают чувство ответственности перед товарищами по команде. Дети показали свои знания и умения, с разницей всего в 1 балл выиграла команда 2 «И» класса. Победители были награждены грамотами.

Журавлёва Е.А., Кравцова Д.П.
СОШ №39 г.Павлодар

«Театр без границ» раскрывает таланты детей

В «Театр без границ» Юлии Захарчук я попала в июне 2022 года по приглашению своей ученицы Жарнаковой Алины, ученицы 10 класса школы имени М.Ауэзова. Шла премьера спектакля «Волшебник изумрудного города». Постановка была великолепная! А игра детей поразила всех зрителей! Хотя я обучаю Алину на протяжении 6 лет, но в театре я

увидела совершенно другую девочку, с горящими глазами, в образе волшебницы – Феи, готовой совершить чудо.

А совсем недавно, в октябре 2022 года, состоялась очередная премьера, это спектакль «До свидания, Овраг». Зрителями были уже Тулебаева С.Б. и Кышакпаева Ш.И., учителя географии и истории. Мои коллеги были также поражены игрой детей, каждый из 50-ти ребятшек играл свою роль. Артисты сумели передать переживания животных – брошенных собачек и кошечек, которые по разным причинам оказались в овраге.

Алина играла одну из главных ролей, роль хромой собачки, которая пережила страдания и боль, обиду на человека, но сохранила свое собственное достоинство. Алина рассказывала нам, своим учителям, о том, как она готовилась к этому спектаклю, о репетициях, дважды в неделю с большим желанием она посещает свой любимый театр. За 3,5 года она успела сыграть свои роли и получить Грамоты за участие в спектаклях «Буратино», «Дед Морозовка», «Дюймовочка».

Общаясь с девочкой, я убедилась, как театр меняет детей, за-жигает в их сердцах любовь и со-страдание, раскрывает талант и воспитывает любовь к искусству.

Мы радуемся наградам Алины, они - особенные, за ними огромный труд и старания девочки. Каждый раз, входя в ее комнату, мы видим ее медали и грамоты, бережно собранные на книжной полке.

За участие в Международном фестивале «Новогодний переполох», посещая «Театр без границ» Юлии Захарчук, она получила Диплом «Гран-При» в номинации театральная постановка спектакля «Дюймовочка» (2020 г).

Большую роль в жизни Алины играет также посещение ею студии эстрадного танца «INSIDE» - адаптивная хореография. В 2021 году, участвуя в ежегодном Международном конкурсе - фестивале, она получила Дипломы I степени и медали за исполнение танцев «Непохожие», «Симфония дождя» в номинации «Инклюзивная хореография»; в 2022 году - в международном конкурсе - фестивале «BEST», награждена Дипломом «Гран – При» за танец «Адаптивная хореография Симфония дождя» и Диплом II степе-

ни за «Адаптивную хореографию Бал Зомби», а также получила статуэтку за участие в «Childrens Paralympik Games-2022».

Большая заслуга в этих достижениях родителей Алины, которые вкладывают душу и частичку своего сердца в каждую победу дочери. А впереди, я уверена, – новые открытия и достижения.

Акишева Б.М.,
заместитель руководителя
СОШ им. М.Ауэзова
г.Павлодара

В ноябре 2022 года во Дворце школьников прошел областной конкурс детского литературно-поэтического творчества «Проба пера-2022», посвященный Году детей. Сегодня мы публикуем работы участников конкурса.

Путешествие в счастливое детство

Детство - беззаботный, яркий и по-своему волшебный период в жизни человека. Каждый хотя бы раз хотел вернуться в эту прекрасную пору своей жизни. Разве можно перестать тосковать по времени, навсегда отпечатавшемуся в наших сердцах?

Взгляд ребенка на мир и его восприятия совсем отличается от взрослого. Но не стоит забывать - каждый взрослый когда-то был ребенком. С приходом взросления человек больше не видит мир в таких же красках, как делал это в детстве, перестает замечать многие прелести окружающего мира. Возможно, это одна из важнейших причин, по которым многие из нас так любят возвращаться в детство.

Вспоминать с членами семьи или друзьями, либо рассматривать детские фотографии, испытывая ностальгию и будто проживая самые запомнившиеся моменты детской поры ещё раз. Порой случаются неожиданные «путешествия» в детство, вызванные триггером. Запах, похожий на мамин парфюм, которым она пользовалась, когда мне было семь, но были он таким приятным, что я навсегда запомнила его аромат. Это может быть узор, похожий на тот, который был вышит на любимом платке вашей бабушки или изображён на ковре, висевшем на стене. Это пример, вещей, вызывающих у меня ностальгию чаще

всего. Уверена, в жизни каждого человека есть такие, навсегда отпечатавшиеся в памяти детали из детства.

Ещё один способ «возвращения» в детство - места, в которых вы росли, проводили дни напролет с друзьями. Такой вариант подходит, если вы переехали в другой город или страну, и эти места имеют особую значимость для вас. Я провела свое детство в деревне. Каждый раз, когда мы всей семьей навещаем родственников и друзей в ней, я прогуливаюсь по любимым улицам, детской площадкой рядом с домом, в котором жила и двору школы, в котором провела пять лет. Такие прогулки - самый эффективный способ

путешествовать назад в прошлое. Они вызывают уйму эмоций, заставляют осознать ценность той поры, в голове отпечатавшейся, как что-то эфемерное и согревающее.

Путешествия в детство дают взрослым и взрослеющим людям возможность удержаться на плаву, благодаря чувству защищённости, присущему детской поре. Ведь детство - жемчужина в жизни человека, бесценная, яркая и воодушевляющая.

**Екубова Рухшона,
Школа - лицей №8 для
одаренных детей
Г.Павлодар**

Деревенское счастье

Как я жду каникулы! Для меня дни накануне отдыха длятся бесконечно долго, а сами выходные пролетают на одном дыхании. А всё потому, что на каникулах уезжаю отдыхать к моей бабуле в деревню! И только тут я начинаю полноценно жить, потому что в Алексеевке практически нет Интернета, а значит, появляется море свободного времени. Возникает ощущение осмысленно проведенного промежутка жизни. А сколько нового и интересного я узнаю: за чашкой чая бабуля долгими вечерами рассказывает историю своего села (где, кстати, и я родилась и росла до 5 лет); повествует о нашем роде - кто и как, кому родственник. Сидишь, пьёшь чай с домашними сливками, на столе варенье из паслёна или крыжовника, сырники из домашнего творога, а перед глазами - картинки, нарисованные бабушкины рассказы. Поэтому разбуди меня ночью, и я без запинки расскажу генеалогию нашей семьи. Ещё мне нравится, что дети в деревне могут встречаться по вечерам на лавочках и болтать без умолку на разные темы. Без гламура, фильтров и фотешопа люди ярче, интересней, да и сама жизнь лучше. С сельской молодёжью можно поговорить о личном, поделиться детскими страхами, зная, что тебя выслушают, поймут, не дадут негативный комментарий. Классно, когда ты обща-

ешься реально, видишь глаза собеседника, чувствуешь живые эмоции, ответную реакцию на твои слова. Иногда, собравшись вечером, мы поём под гитару, танцуем под самодельную цетомузыку. В эти моменты все клубы мира в подмётки не годятся нашей дискотеке: громко звучат зажигательные хиты из 90-х, огромный двор становится танцполом, разноцветные огни из дискошара выдают причудливые фигуры, в пляс пускаются даже дворовые собачки.

А ещё бывает так интересно, когда сельские подростки начинают рассуждать об урожае, о хозяйстве и скоте, о приметах. Вскоре начинаешь ловить себя на мысли, что это так познавательно. Ещё одно любимое занятие сельских подростков - прогулки. Часто мы ходим за рачетками в заброшенные огороды, на качели через улицу, или просто ходим от двора к двору, собирая недостающих друзей. В такие моменты не чувствуешь усталости, хочется идти и идти, разговаривая на незначительные темы. В такие моменты возникает особое чувство свободы, ощущение бескрайней полётной радости, легкости во всём теле. В такие периоды у меня возникает полное понимание слова «счастье». Оно становится ещё

более осязаемым, когда я возвращаюсь домой. Мы с бабулей допоздна занимаемся домашними делами, которых столько, что кажется - нет им конца и края. В лет семь-восемь я их терпеть не могла, а теперь и они стали дороги. Представьте, мы чистим грибочки, солим их, варим варенье, творог, сепарируем молоко, прядём на старинной прялке (я только подаю шерсть), вяжем коврики из старых вещей, рассаживаем цветы, сортируем разные семена, сушим яблоки... В такие моменты думаю, как легко живётся в городах и посёлках! Но мне всё равно нравится такой ритм жизни - он какой-то живой, настоящий и естественный, как настоящая жизнь.

Завершает день ещё один ритуал - баня. Бабуля никого на постель без неё не пускает. А банька - один восторг: от бревен пахнет лесом, повсюду расслабляющий пар, горячая вода в тазу, берёзовый веник и квас... После умиротворённые и уставшие мы идём спать. Смешно, но бабуля до сих пор меня обкладывает огромными пуховыми подушками, чтоб было мягко, и я не упала на пол. Странно, но я моментально засыпаю, хотя дома допоздна сижу в соцсетях и никак не могу заснуть раньше часа. Думаю, в чём же загадка - в моей ли усталости,

в ауре деревенского дома, или в пьянящем свежем воздухе. Впрочем, это не столь важно, главное - это моя бабуля, деревенька, куда хочется возвращаться, добрые, искренние сельские люди, ясное звёздное небо, ароматный чай с крыжовником и ощущение безграничного счастья. Да, это моё счастливое детство. Оно стало возможным благодаря миру, созданному селом и его людьми.

Поделюсь, что я очень переживаю, так как деревенька потихоньку мельчает: молодёжь после школы уезжает в города и остаётся там. В деревне живут преимущественно старики, как моя бабуля. Да, к ним приезжают внуки, как и я, но так хочется, чтобы это удивительное село с резными ставнями, уютными крылечками, вросшими в землю лавочками, жило и процветало. Потому что оно - символ моего счастливого детства. Да и не только моего. Поэтому, живи, роднёнькая Алексеевка, пусть сюда когда-нибудь за своим кусочком счастливого детства смогут приехать и мои дети.

**Мыслик Джессика,
Центр внешкольной
работы «Радуга»
Щербактинского района**

Софины фантазии

Я люблю сказки, и решила придумать сказку - историю про чертиков. А еще я люблю деревья и могу сочинять про деревья.

На берегу реки в дупле одного старого-старого дуба жили два веселых и озорных чертика. Брат и сестра. Сестру звали Неприятность, а брата Катастрофа. Такие имена придумали им папа и мама.

Чертики были ленивые и целый

день ничего не делали, лежали на кроватях и шутили друг над дружкой, а иногда ссорились. Но старый дуб давно привык к своим чертятам и не сильно сердился на них.

Однажды Катастрофа говорит сестре:

- Неприятность, а зачем мы ссоримся друг с дружкой. Давай будем шутить над людьми. Пойдем на берег реки, где мальчишки ловят рыбу и станем им мешать.

Утром пришли на берег реки спрятавшись в кустах и стали колдовать.

- Клеует! Клеует! - взволнованно закричал один мальчик.

- Тащи, скорее тащи! - закричал другой.

Схватили мальчишки удочку тянут, переживают, толкаются. Вытащили, наконец, а там старый ботинок.

Обидно мальчишкам. Ловили рыбу, а поймали ботинок. Непри-

ятность у мальчишек случилась. Рассказать стыдно - ботинок поймали!

А чертики Неприятность и Катастрофа хохочут в кустах. Наколдовали!

Пошли чертики девчонок пугать. А девчонки грибы собирали. Видит одна девочка под кустом большой красивый гриб. Обрадовалась, хотела схватить его, а гриб вдруг ожил и бегом убежал от девочки. Ой! Чудеса чудесные!

Испугалась девочка, решила домой уйти. Схватила корзинку с грибами, а ручка у корзинки отвалилась, просто катастрофа какая-то. Грибы убегают, корзинки ломаются.

С тех пор это место на реке называют Чертовым, а по-казахски - Шайтанкой. А во всем виноваты мои миленькие озорные чертики Неприятность и Катастрофа.

**Тыщук София,
СОШ №11 г.Павлодар**

Пушистый талисман

У меня есть мишка.
Про него есть книжка.
Мы читаем с ним вдвоём,
мы рисуем и поём.
Мы танцуем и гуляем,
маме с папой помогаем.
И, когда пишу в тетрадке,
с мишкой рядом, всё - в порядке.

Мы скучаем друг о друге.

Я беру его на руки.

Я кладу его в карман

как пушистый. талисман.

Без него прожить нельзя,

потому что мы друзья.

И когда большими станем,

мы дружить не перестанем.

**Гайса Арпан,
СОШ № 39 г. Павлодара**

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Аромат детства

Когда зажглись в парке фонари
И хлопья снега танцевали на ладощках,
Мы с бабушкой задумчиво брели,
Играя с лунным светом на дорожках.

- Скажи-ка, бабушка, а маленьким ты был?
Веселым было детство у тебя?
- Да, внучка, ничего я не забыл!
Оно осталось в сердце навсегда!

У детства есть особый аромат,
У каждого он свой, неповторимый.
И так приятно часто вспоминать,
Когда ты без причины был счастливым!

У детства есть оригинальный вкус:
Он создан по особому рецепту!
И им с тобою непременно поделись,
Тебе шепну на ушко по секрету:
- Рассвет встречать в деревне

с петухами.
На кухне – вкусный запах пирожков.
Весь день ходить отважно за гусями,
Руками в речке наловить мальков.

Играть в снежки, лепить снеговика,
Смотреть на радугу, по лужам топтать.
Считать на небе в куче облака,
И шоколадное мороженое лопать.

Бездомного котенка приютить,
Отдать последнюю конфету другу.
И просто всё вокруг любить,
И радость раздавать по кругу!

Смеяться, удивляться и мечтать,
И, главное, во что-то очень верить.
И юные вершины покорять,
Только добром дорожки мерить!

**Жарая Ангелина,
СОШ им. Ш. Шокина
г. Павлодара**

Куда уходит детство...

Когда-то был я маленьким
И рос таким удаленным.
Прыгал, бегал и скакал.
И аташке помогал,
Выезжал на сенокос,
И тянул я вместе трос.
В поле я искал сурков,
Собирал букет цветов.
И апашке привозил,
Запах зелени духов.
А апашка мне в ответ,
- Внучек, на тебе конфет.
Думал будем так всегда,
Друг мой - Детство ну и я.
Стукнуло уже 12 лет.
Мама с папой дали мне совет:
Ты не прыгай, не скачи,
Взрослый мальчик уже ты,
За сестренками смотри,
Айару уроки помоги,
Азире косички заплети,
По хозяйству помоги.
Кошке и собаке дай еды,
Курам, овцам налей воды
Обернулся, где мой друг?
Никого меня вокруг.
Детство, детство, где же ты?
Почему остался позади?
Друг молчит, молчу и я.
Убежал он от меня?
Детство мне кричит «Пока»!
Мне с тобой туда нельзя.
Будем мы всегда друзья!

Буду рядом я всегда!
А пока -
Слушай старших и взрослых,
И не бойся, не робей,
Если трудно, потерпи,
Если просят, помоги.
Помахал я другу вслед.
Выполнил родителей совет.
Была рада вся семья:
Ата, апа, мама, папа, две сестренки и, конечно, я!
Апа сказала: «Наш умница повзрослел»,
Ата: «Мой внук сделал очень много дел!»
А мама: «Ислам, я горжусь тобой».
А папа: «Мой сын все делает с душой».
Сестренки: «Наш брат герой!».
Что произошло со мной?
Детство мне шепнуло: «Ты уже большой».

**Хашбикер Ислам
Маралдинская ООШ
Павлодарского района**

Чудесное детство мышонка Ника (сказка)

Давным - давно в мышином царстве жил мышонки Ник. Он родился весной. Сейчас на дворе стоял октябрь – это значит, началась золотая осень, и по мышиным меркам грызун считался уже довольно взрослым. Ник помнил, как здорово он провел лето и начало осени. Постепенно ночи становились все холоднее, все реже приходили в гости друзья и мышонки заскучал.

В один из последних теплых деньков, когда солнышко сияло еще достаточно ярко, и листики на деревьях шевелил легкий ветерок, Ник вспоминал беззаботное лето, дружеские забавы и понял, что стал взрослым. Тогда он стал думать, что же такое детство и как его найти? На следующее утро твердо решил отправиться на поиски своего детства.

Наш юный дружок собрал рюкзак, положил в него все самое необходимое - еду, воду, одежду и отправился в путь. Шел, шел мышонки по большой дороге и зашел в дремучий лес. Стало немного страшно, по спине поползли холодные мурашки. Однако, отважный путешественник не

свернул с тропинки, а пошел посмотреть, что же его так напугало. Впереди что-то заблестело. Затаив дыхание Ник наклонился и увидел, маленький золотой ключик. Хоть страх и одолевал малыша, он все же протянул свою маленькую лапку, поднял находку и положил в рюкзак. Дело близилось к ночи, темнело, надо было срочно искать место для ночлега.

На полянке стоял небольшой домик с множеством дверей, в окнах горел яркий свет. Но как ни старался усталый путник войти в дом, у него ничего не получалось – двери были заперты.

Вспомнив про найденный ключ, Ник вставил его в скважину замка. На удивление ключ подошел к первой двери, тогда он попробовал открыть следующую – и опять получилось! Двери открывались одна за другой.

За первой дверью была маленькая светлая комнатка, а на полу лежало несколько килограммов золота. За второй дверью открылась комнатка побольше с горами сверкающего серебра. За третьей расположилась самая большая комната, в которой был

лишь альбом с воспоминаниями. В этой комнате была одна кровать и один старый-старый ящик. Замирая от любопытства и усталости, мышонки зашел в третью комнату, положил альбом в рюкзак и лег спать. Проснувшись на рассвете от солнечных лучей, съел кусочек сыра и отправился дальше.

Шел он по лесу долго ли, коротко ли, наткнулся на старую черепаху, которая грелась на солнце.

- Извините, пожалуйста, вы не подскажете, как найти страну детства?

Черепаха прищурилась, долго рассматривала зверька и, наконец, сказала: - Ты ищешь страну детства?

Старая черепаха долго слушала про веселое лето, про путешествие, про взросление и про старый дом, где лежало золото, серебро и альбом. Неожиданно прервав рассказ, воскликнула:

- Почему ты выбрал альбом, а не золото и серебро?

- Потому что я хочу найти самое дорогое – свое детство! – грустно ответил мышонки.

- Посмотри в альбом, и ты пой-

мешь, что такое детство.

Проговорив это, рептилия развернулась и медленно поползла по своим делам. Ник открыл альбом и тут же очутился в цветущей стране. Там по цветущему лугу бегал, прыгал маленький мышонки, рядом сидела мама и улыбалась, смотря на него. В малыше Ник узнал себя.

- Да! - сказал Ник, - я понял! Всё, что меня окружает - дом, родные, друзья, растения, голубое небо, солнце, игрушки - это и есть моя маленькая страна детства! Там я развивался, учился понимать окружающий мир, делал множество открытий, отправлялся в интересные приключения! Детство закончилось, новые открытия перестали удивлять, все стало обыденным. И «порой очень не просто бывает разрешить себе вернуться в детство и посмотреть на него уже взрослыми глазами» (Е.Сиванова).

**Салимова Айгерим,
Гимназия №3 для одаренных
детей города Павлодара**

Мечта

Я мечтаю построить свой дом,
Окунуться в народное ремесло.

Посажу я цветы под окном,
За версту, чтоб ароматом несло.

Ставни в нем распишу
И все лаком покрою,
Чтобы в доме том пахло сосною,

Для тепла в нем камин я построю,

А в тени яблоневых веток
Стол и лавки, как в сказке,
поставлю

И в костре дров березовых треск

В паре с ветром звучать я поставлю.

В гости маму свою позову,
Угощу я вареньем, напою ее чаем

И под звуки приятных речей
Вряд ли мама моя заскучает.
Это будет чуть позже...

А пока я еще ученик
Меня школа встречает.
И учитель любимый,
Как чистый родник,

В мир счастливого детства мой проводник.

Благодарен судьбе я за то,
Что живем мы в согласии и дружбе,

Что беспечны и радостны дни.
Пусть сбываются наши мечты!

**Оздоев Ильхам
СОШ №21, г. Экибастуз**

Мир солнечного детства моего...

Мир солнечного детства моего...

Он полон счастья, доброты и света.

Он так огромен, красочен, как лето!

Мир солнечного детства моего!

Здесь все, как в сказке, как в стране чудес:

Моря и горы, реки, водопады...
Здесь все, чему мы в жизни очень рады:

Сады весной, поля, луга и лес.

Прекрасный мир волшебный,

Чистый, звонкий,

В палитру красок радужных одет.

В нем все мечты, надежды и друзья,

Которых я люблю, которым верю я.

Частицу сердца и души дарю.
И очень счастлив, в том судьбу благодарю!

**Школа Степан,
СОШ им.Ш.Шокина
г. Павлодара**

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Фея Лилия и Маша

Жила – была фея Лилия. И больше всего на свете любила одуванчики. Как – то раз по лугу шла Маша. Она шла и срывала одуванчики для маминого салата. Неожиданно она сорвала одуванчик, на котором отдыхала фея. Фея Лилия крепко спала и ничего не почувствовала.

С хорошим настроением Маша пошла домой. Она занесла одуванчики на кухню. Фея проснулась и увидела девочку. Маша испугалась и побежала к маме. Фея, увидев открытое окно, вылетела на улицу.

Мама с дочкой вернулись на кухню. Феи нигде не было.

- Машенька, тебе, видимо, показалось!

Фея стояла за окном, вернее, летала и мило улыбалась. Она точно знала, что Маша видела ее.

Фея взмахнула своей волшебной палочкой и улетела. А Маша смотрела в окно и прощалась. Пока, пока!

**Базкен Аяулым, 5 б класс
Павловская СОШ
Успенский район**

Печорин и его друзья на природе

*Работа написана после
прочтения романа
М.Ю.Лермонтова
«Герой нашего времени»*

Целый день Бэла хлопотала на кухне. Она испекла пирожки с картошкой, капустой, хычины, достала масло, сметану, в полотенце завернула зелень, приготовила приправы. Печорин предупредил, что рано утром они все отправятся на природу. Он будет охотиться, а Бэла и Максим Максимыч будут готовить еду.

Ранним утром друзья выехали на лошадях. Остановившись в лесочке, отпустили лошадей пастись. Максим Максимыч пошел к ручью и набрал ведро воды. Печорин отправился на охоту в горы.

Максим Максимыч поставил казан на треножку. Они сидели и мило беседовали с Бэлой.

Через некоторое время прискакал Печорин. В руках у него были три куропатки, а сзади на лошади лежал крупный козленок.

Мужчины стали разделывать мясо. Кусочки получились малень-

кими, чтобы в казан поместилось побольше мяса. Максим Максимыч не жалел душистых специй, добавлял их по своему вкусу. Пока ягненок и куропатки готовились на костре, Печорин ушел к реке. Через время пришел с уловом. Молодое мясо быстро сварилось. Мужчины начали готовить рыбу.

В течение двух часов от казана исходил вкусный аромат. Друзья в нетерпении ждали, когда же будет готова уха. И вот этот момент настал.

Бэла расстелила одеяло, сверху клеенку, разложила баурсаки, пирожки и пироги. Тихо, красиво, спокойно на природе. Большое блюдо с дымящимся мясом, чашки с ароматной ухой. Как же вкусно кушать на природе.

Только к вечеру Печорин, Максим Максимыч и Бэла отправились домой.

**Кашкаха Юлия, 10 Б класс
Павловская СОШ
Успенский район**

Школа Феи

На далекой - далекой планете есть маленькая страна, где живут добрые Феи. А Феи разные - воды, света, огня, цветов и овощей. Была Фея – чародейка, она помогала мамочкам с маленькими детками.

Феи ходили в школу, которую организовала Муза Маргарита. Феи были прилежными ученицами, уроки не пропускали, на занятия по фитнесу ходили с удовольствием. Все Феи были трудолюбивые и талантливые. Мастерицы – просто класс! Если

что – то у какой – то Феи - школьницы не получается, остальные Феи придут на помощь. И Муза Маргарита тут как тут!

И я там проездом была. Чай с медом пила, а нектар получила в подарок. На следующий год Фея прилетит ко мне в гости. Во сне. Но это будет другая история.

**Орумбаева Дария, 5б класс
Павловская СОШ**

Печорин и Максим Максимыч на охоте

*Работа написана после
прочтения романа
М.Ю.Лермонтова
«Герой нашего времени»*

Утром Печорин и Максим Максимыч сели на лошадей и поехали на охоту. Остановились в лесочке. На одну лошадь надели путы и отпустили пастись. Максим Максимыч пошел к ручью,

принес воды. Печорин уехал охотиться на зайцев.

Максим Максимыч собирал сухостой для костра. Через два часа Печорин приехал с двумя зайцами. Мужчины разделали зайцев, добавили специй, поставили казан на огонь.

Пока мясо готовилось, приятели пошли вдвоем на ручей испкупнуться. Мужчины освежились, пришли к костру. Мясо дымилось на костре. Когда зайцы сварились, Печорин и Максим Максимыч достали сумку. В нее Бэла положила плед, копченое мясо, картошку, хлеб, сырные лепешки. Мужчины плотно поели, отдохнули. Вечером поймали лошадей, сняли путы и поехали домой.

С хорошим настроением, сытые, довольные, веселые приятели отправились домой. Печорину понравилась охота. Мужчины везли зайчатину Бэле.

**Қапсамат Елбек, 10 Б класс
Павловская СОШ
Успенский район**

День на реке

Мои бабушка и дедушка живут в Кожамжаре, это село в Актогайском районе Павлодарской области. Недаром так называется село. Оно стоит на крутом высоком берегу Иртыша. Старые жители говорят, что «Кожамжар» означает «Хозяин яра». Мы стараемся как можно чаще приезжать в гости. Каждый приезд из города в деревню дарит мне новые истории.

Теплым весенним днем мы с дедушкой пошли к реке. Дедушка основательно подготовился: взял с собой нож, складную пилу, лопату и длинную крепкую палку.

– Сегодня я покажу тебе, как спустить лодку на воду, – сказал мой дедушка.

Мы начали спускаться вниз к реке, тропинка была глинистая и скользкая.

– Чтобы удобно было идти, мы сделаем лестницу, – сказал дедушка и начал лопатой копать тропинку, чтобы сделать ступеньки.

Недавно сошел снег, земля не успела высохнуть, копать ступени было легко. Когда мы прошли самый крутой участок берега, с которого легко можно было скатиться вниз к реке, дедушка дал мне лопату. Я внимательно смотрел, как он делал ступени и начал повторять. Так я научился делать лестницу на берегу!

Вот мы подошли к реке. Вдоль воды росли молодые деревья. Одни с тоненькими стволами, другие со стволами покрепче. В воде можно было увидеть их корни.

– Смотри, вон наша лодка. Передняя часть лодки, называется «нос». Задняя часть лодки – это корма. Здесь крепкая ровная поверхность. Я укрепил ее доской, чтобы устанавливать лодочный мотор. Но сегодня мы пойдем на веслах! – сказал дедушка и показал в глубину деревьев.

Лодка лежала дном вверх, на ее борту было написано «Янтарь». Мы перевернули лодку, отвязали ее от дерева. Дедушка сложил внутрь все вещи, что мы взяли с собой.

– Теперь нужно расчистить путь к воде, вот эти сухие кусты мешают нам, – сказал дедушка и аккуратно спилил сухостой.

Мы убрали траву и ветки. Все было готово к тому, чтобы лодка оказалась в воде.

– И раз, и два, и три, – весело сказал дедушка, мы толкнули лодку, и она соскользнула с берега в реку.

– Теперь я покажу тебе Иртыш, рядом с которым выросла вся наша семья, садись в лодку, – сказал дедушка, крепко держа руки веревку, привязанную к носу нашего «Янтаря».

Дедушка сел на весла, начал легко грести и мы поплыли. Он показал, где стоит дом, в котором родился и вырос. Сейчас там живет младший брат дедушки. Рассказал, что у его мамы была волшебная сеть, в которую рыба шла сама. Многие рыбаки просили продать эту сеть, но никому ее не

отдали. Я знал, что мой дедушка рыбак и всегда жил рядом с рекой. Даже долгое время работал инспектором рыбной охраны. Но я никогда раньше не плыл с ним в одной лодке.

Весь высокий берег был усыпан отверстиями. Оказалось, это гнезда стрижей. Стрижи живут в норках, которые делают в отвесных берегах реки! Вот это открытие!

Я внимательно смотрел за тем, как мой дедушка ловко гребет веслами. Понял, как разворачивать лодку на воде. Когда дедушка двигал левым веслом, лодка поворачивалась вправо и наоборот.

– Можно я попробую тоже погрести веслами? – спросил я.

Дедушка усадил меня рядом с собой. Мы вместе гребли веслами. Интересное чувство было у меня. Мне было радостно!

– А теперь река сама нас доставит к берегу, поднимаем весла! – командовал дедушка.

И вправду, неспешно плыла лодка по течению. Все ближе и ближе было место, откуда мы выплыли. Теперь я понял, что дедушка неспроста хранит свою лодку именно в этой части берега. За долгое время он подметил все особенности места, где живет. Научился строить ступени на берегу. Определил, куда несет течение лодку, чтобы не тратить силы и меньше работать веслами. Даже знает места, где боль-

ше всего любит обитать рыба, чтобы закинуть удочку и наверняка вернуться с уловом.

– Где река, там жизнь. Запомни, в Кожамжаре выросли четыре

поколения нашей семьи, это наша родная земля и родная река, – сказал дедушка.

Мы приплыли к берегу. Сошли с лодки на землю. Привязали лодку и пошли домой. Поднявшись, я посмотрел вниз на реку. Теперь лодка всю весну, лето и осень будет на воде. А когда придет зима и на реке встанет лед, мы с дедушкой поднимем лодку повыше. Она снова будет ждать своего часа!

**Сухолотюк Евгений,
Школа – лицей №8 для
одаренных детей
г.Павлодара**

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Год Кролика: что нужно знать о символе

Наступающий 2023 год обещает быть спокойным и гармоничным, ведь по восточному календарю его символом будет Кролик - мягкий, дружелюбный и ласковый зверек. В Китае считают, что это животное сулит надежду, плодородие и процветание, а люди, родившиеся в этот год, будут амбициозными, успешными и очень ответственными.

Когда наступит год Черного Водяного Кролика

Китайский гороскоп привязан к лунному календарю, поэтому Новый год в Поднебесной празднуется позднее, чем в Европе. Он наступает в полночь того дня, на который приходится второе новолуние после зимнего солнцестояния, и всегда происходит в период с 21 января по 20 февраля. По восточному гороскопу год Черного Водяного Кролика начнется 22 ян-

стихией, пятью-семью часами утра и символом инь (женское начало мира).

Год Кролика занимает четвертое место в 12-летнем цикле

варя 2023, а завершится 9 февраля 2024-го.

В китайской мифологии каждый знак зодиака связан с одним из пяти элементов: золото (металл), дерево, вода, огонь или земля. Водяной Кролик появляется один раз в 60 лет - последний раз это произошло в 1963 году.

Несмотря на различия в календарях, год Кролика можно встретить уже в ночь с 31 декабря на 1 января. Символ 2023-го будет этому только рад.

Китайская легенда о кролике

Кролик - один из самых любимых знаков зодиака в китайской астрологии. Он ассоциируется с земной

китайского гороскопа, его принято считать самым счастливым в восточном календаре.

Четвертым Кролик оказался неслучайно. Легенда гласит, что Кролик очень гордился своей скоростью. Однажды Нефритовый император сказал, что порядок знаков зодиака будет определяться порядком, в котором животные прибудут на его вечеринку. Кролик отправился в путь на рассвете и когда добрался до места, то никаких других животных в поле его зрения не было. Думая, что будет первым, Кролик расслабился и задремал. Однако, когда он проснулся, то увидел, что три других животных его опередили. Так Кролик и стал четвертым - вслед за Крысой, Быком и Тигром.

стихией, пятью-семью часами утра и символом инь (женское начало мира).

Год Кролика занимает четвертое место в 12-летнем цикле

Каким будет год Черного Водяного Кролика

Астрологи предполагают, что 2023 год будет спокойным и гармоничным, поскольку сам Кролик - существо ласковое, нежное, заботящееся о потомстве.

Не исключено, что конфликтные стороны научатся договариваться и прекратятся горячие противостояния. Нельзя забывать, что спугнуть удачу в 2023 году можно крупными ссорами и спонтанными решениями.

Главная ценность для Черного Водяного Кролика - это дом и семья, поэтому в новом году нужно сделать акцент на личных отношениях, проводить больше времени с родными и близкими.

Тем, кто находится в поиске спутника жизни, 2023-й подарит встречу со своей второй поло-

винкой, а уже находящимся в отношениях принесет счастливую свадьбу и прибавление в семье.

Удачу Кролик принесет и в решении квартирного вопроса. Тому, кто еще не обзавелся жильем, может поступить выгодное предложение в новом году.

Благоприятным это время станет и для путешествий. Обязательно стоит посетить родственников, живущих в других городах. Кролик оценит стремление быть рядом с близкими и подарит удачу и успех.

Неожиданный карьерный скачок символ 2023 года не принесет, но благосклонно отнесется к стараниям и трудолюбию. Считается, что Кролик особенно благоволит адвокатам, секретарям, помощникам руководителей и судьям.

Личность и характер рожденных в год Кролика

Люди, рожденные в год Кролика, прекрасно ладят с окружающими, их отличает доброжелательность и хорошие манеры. В конфликтных ситуациях они обычно идут на компромисс. Все-

да находят оптимальный и мирный способ урегулирования любой спорной ситуации. Не терпят агрессию и насилие.

Доброта Кроликов может восприниматься как слабость, но спокойный характер этих людей скрывает за собой их уверенность и силу.

Благодаря аналитическому мышлению и вниманию к деталям, из них получаются отличные ученые. Кролики обладают и замечательными творческими способностями. Они очень харизматичны и обходительны.

В Год Кролика рождены многие талантливые и знаменитые люди: ученые Альберт Эйнштейн и Мария Склодовска-Кюри, писатель Джордж Оруэлл, композитор Сергей Прокофьев, выдающийся виолончелист Мстислав Ростропович, режиссеры Квентин Тарантино, Эльдар Рязанов и Андрей Звягинцев, актеры Брэд Питт, Александр Пороховщиков и Георгий Жженов, певицы Эдит Пиаф и Уитни Хьюстон, футболисты Дэвид Бекхэм и Лионель Месси.

Источник: <https://ren.tv/longread/>

«Жаңа жылдық ғажайыптар аттракционы» Павлодар облысында желтоқсан айының көптен күткен оқиғасы өтті

№№23-24
(380-381)

от 30 декабря
2022 года

Адрес редакции:
Республика
Казахстан, 140000,
г.Павлодар,
ул. М.Жусупа, 27,
каб. № 232
Телефон
редакции:
8 (7182) 32-82-63,
twoi_mir@mail.ru

Учредитель:
Общественная
организация
ОДЮО

Гл. Редактор
А. Аипова

Редакторы:
А. Аипова
Т. Суворова

Дизайнер:
А. Сюендыкова

Периодичность
выхода:
1 раз в месяц

Выпускающий
детский
редактор:
Даяна Куламбаева

Территория распространения - Павлодарская область. Собственник и учредитель:
ОО «Областная детско-юношеская организация Павлодарской области». Газета
зарегистрирована в Министерстве культуры и информации Республики Казахстан.
Регистрационное свидетельство о постановке на учет средств массовой информации
№7917-Гот12.12.2006 г.

Президентіміз Қасым-Жомарт Тоқаевтың атынан «Қош келдің, жаңа жыл – жаңа белес, жаңа арман» атты жаңа жылдық шыршасы өтті. Жаңа жылдық шырша шарасына облыс әкімі Асайын Байханов арнайы қатысып, балаларды жаңа жылдық мерекемен құттықтады. Мерекеге 9-13 жастағы 200 бала қатысты. Балалар театрландырылған қойылымға қатысудан бұрын «Жаңа жылдық ғажайыптар аттракционы» атты төрт станциядан тұратын ойынға қатысып, эмоционалды көңіл-күйде болды. «Арманға жаңа жылдық қиялмен ұшу» станциясында балалар

қиял-ғажайыптар, ғарыштағы жұлдыздар жайлы викторинадан өтті. Екінші «Жаңа жылдық VR-саяхат» станциясында виртуалды саяхатқа аттанды. Ал «Жаңа жылдық эко-фантазия» станциясында экологиялық таза заттардан балалармен бірге жаңа жылдық ойыншықтар жасап, өздеріне сыйға тарту етті. Соңғы «Жаңа жылдық Тик-Ток» станциясында мереке қатысушылары ертегі кейіпкерлерімен бірге жаңа жылдық би билеп, тик-ток түсірді. Шырша шамын жағуға жиналған оқушылар Аяз ата мен Ақшақарды ерекше қуанышпен

қарсы алып, түрлі қойылымдағы ән мен би өнерін тамашалады. Түрлі анимациялық бейнелердің киімін киіп, көтеріңкі көңіл күймен жаңа жылды қарсы алған оқушылар ертегілер еліне саяхаттап, сый-сияпатқа кенелді. Облыс әкімі Қазақстан Республикасы Президентінің атынан балаларға құттықтау ашықхаты, 150 мың теңгеге ақшалай сертификат, кітап, жұмсақ ойыншық пен тәтті сыйлықтар табыстады. -Құрметті балалар! Президентіміздің жаңа жылдық шыршасына қош келдіңіздер. Сіздер біздің болашағымызсыздар. Сондықтан жақсы оқып, тәрбиелі болу - ең басты міндеттеріңіз. Келе жатқан жаңа жыл сіздер үшін құтты, үлкен жетістіктерге толы жыл болсын, - деп атап өтті А. Байханов өзінің мерекелік құттықтауында.

Жаңа жылдық мерекелеуде балалар «Шаттанайық балалар» атты қазақстандық Іmanbek, Мария Мудряк сынды танымал жұлдыздардың бейне құттықтауын

тамашалады. Мереке тәтті дастархан басында шай ішумен аяқталды.

Өз тілшіміз.

